

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 октомври 2024 година *

Съдържание

Правна уредба	4
Регламент (ЕО) № 139/2004	4
Регламент (ЕО) № 802/2004	8
Насоките за хоризонталните сливания	8
Обстоятелствата по спора и спорното решение на Комисията	11
Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение	14
Искания на страните	15
По жалбата до Съда	15
По първото основание	16
По първата част от първото основание	16
– Доводи на страните	16
– Съображения на Съда	17
По втората част от първото основание	25
– Доводи на страните	25
– Съображения на Съда	26
По второто основание	27
По първата част от второто основание	27
– Доводи на страните	27

* Език на производството: английски.

– Съображения на Съда	28
По втората част от второто основание	31
– Доводи на страните	31
– Съображения на Съда	32
По третата част от второто основание	34
– Доводи на страните	34
– Съображения на Съда	34
По четвъртата част от второто основание	35
– Доводи на страните	35
– Съображения на Съда	35
По третото основание	36
По първата част от третото основание	36
– Доводи на страните	36
– Съображения на Съда	37
По втората част от третото основание	40
– Доводи на страните	40
– Съображения на Съда	42
По третата част от третото основание	47
– Доводи на страните	47
– Съображения на Съда	48
По четвъртата част от третото основание	49
– Доводи на страните	49
– Съображения на Съда	50
По петата част от третото основание	52
– Доводи на страните	52
– Съображения на Съда	53
По шестата част от третото основание	58

– Доводи на страните	58
– Съображения на Съда	59
По четвъртото основание	60
Доводи на страните	60
Съображения на Съда	60
По петото основание	61
Доводи на страните	61
Съображения на Съда	62
По съдебните разноски	65

„Обжалване — Конкуренция — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Концентрация на предприятия — Решение за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и с функционирането на Споразумението за ЕИП — Определяне на релевантните пазари — Съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция — Създаване или засилване на господстващо положение — Некоординирани ефекти — Степен на доказване — Понятия „важен конкурентен фактор“ и „близки конкуренти“ — Конкурентна близост между страните по концентрацията — Индекс Herfindahl-Hirschmann — Искания за сведения — Изопачаване“

По дело C-581/22 P

с предмет жалба по член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 1 септември 2022 г.,

thyssenkrupp AG, установено в Дуйсбург-Есен (Германия), представлявано от M. Klusmann, O. Schley и J. Ziebarth, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, представлявана първоначално от G. Conte, T. Franchoo, C. Sjödin и I. Zaloguin, а впоследствие от G. Conte, T. Franchoo и I. Zaloguin,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев (докладчик), председател на състава, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin и I. Ziemele, съдии,

генерален адвокат: A. Rantos,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си thyssenkrupp AG иска да бъде отменено решение на Общия съд на Европейския съюз от 22 юни 2022 г., thyssenkrupp/Комисия (Т-584/19, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2022:386), с което той отхвърля жалбата му за отмяна на Решение С(2019) 4228 final на Комисията от 11 юни 2019 г. за обявяване на концентрация за несъвместима с вътрешния пазар и със Споразумението за ЕИП (преписка М.8713 — Tata Steel/thyssenkrupp/JV) (наричано по-нататък „спорното решение на Комисията“).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 139/2004

- 2 Съображение 25 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201) гласи:

„(25) От гледна точка на последиците, които могат да имат концентрациите на олигополен пазар, преди всичко е необходимо да се поддържа ефективна конкуренция на такива пазари. Много олигополни пазари демонстрират добро равнище на конкуренция. Независимо от това обаче, при определени обстоятелства концентрациите, включващи елиминирането на важни ограничения на конкуренцията, които сливащите се страни си налагат една на друга, както и намаляването на конкурентния натиск по отношение на останалите конкуренти може, дори при липсата на вероятност от координиране между членовете на олигопола, да доведе до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция. Съдилищата на Общността обаче до момента не са направили изрично тълкуване на Регламент (ЕИО) № 4064/89 [на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 395, 1989 г., стр. 1)] като изискващ обединенията, които пораждат такива некоординирани ефекти, да бъдат обявявани за несъвместими с общия пазар. Поради това, в интерес на правната сигурност, следва да бъде ясно подчертано, че настоящият регламент позволява ефективния контрол по отношение на такива концентрации посредством това, че предвижда, че всяка концентрация, която би могла съществено да възпрепятства ефективната конкуренция на общия пазар или на съществена част от него, следва да бъде обявявана за несъвместима с общия пазар. Концепцията за „съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция“ в член 2, параграф 2 и параграф 3

следва да бъде тълкувана като преминаваща отвъд концепцията за доминиране, единствено по отношение на антиконкурентното действие на дадена концентрация, произтичащо от некоординираното поведение на предприятия, които не биха имали господстващо положение на съответния пазар“.

3 Член 2 от Регламент № 139/2004, озаглавен „Оценка на концентрациите“, гласи:

„1. Концентрациите, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, се оценяват в съответствие с целите на настоящия регламент и със следващите разпоредби с цел да бъде установено дали те са съвместими с общия пазар.

При извършване на оценката [Европейската комисия] взема предвид:

а) необходимостта от поддържане и развитие на ефективна конкуренция в рамките на общия пазар, предвид, освен всичко останало, структурата на всички засегнати пазари и на действителната или потенциалната конкуренция между предприятията, намиращи се във или извън рамките на Общността;

б) положението на пазара на засегнатите предприятия и тяхната икономическа и финансова сила; съществуващите алтернативи, които имат на разположение доставчиците и потребителите, техният достъп до доставки или до пазари; правни или други бариери за достъп; тенденциите в търсенето и предлагането на съответните стоки и услуги, интересите на междинните и крайните потребители и развитието на техническия и икономическия прогрес, при условие че той е от полза за потребителите и не съставлява пречка за конкуренцията.

2. Концентрация, която не би възпрепятствала съществено конкуренцията в рамките на общия пазар или на значителна част от него, в частност в резултат на създаването или засилването на господстващо положение, се обявява за съвместима с общия пазар.

3. Концентрация, която би възпрепятствала съществено конкуренцията в рамките на общия пазар или на значителна част от него, в частност в резултат на създаването или засилването на господстващо положение, се обявява за несъвместима с общия пазар.

4. Създаването на съвместно предприятие, представляващо концентрация съгласно член 3, подлежи на оценка в съответствие с критерия на член [101], параграфи 1 и 3 [ДФЕС] само доколкото целта или резултатът от неговото създаване е координирането на конкурентното поведение на предприятия, които остават независими, с цел установяване на това дали операцията е съвместима с общия пазар.

5. При извършването на оценка Комисията взема предвид по-специално:

– дали две или повече предприятия майки запазват в съществена степен дейности на същия пазар, на който функционира съвместното предприятие, или на пазар, който е надолу или нагоре по веригата от този на съвместното предприятие или на съседен пазар, тясно свързан с този пазар,

– дали координацията, която е пряка последица от създаването на съвместно предприятие, позволява засегнатите предприятия да елиминират конкуренцията по отношение на съществена част от съответните продукти или услуги“.

- 4 Член 3 от този регламент, озаглавен „Понятие за концентрация“, предвижда следното в параграф 1, буква б) и параграф 4:

„1. Счита се, че е налице концентрация, когато е налице трайна промяна в контрола в резултат на:

[...]

б) придобиването от едно или повече лица, които вече контролират най-малко едно предприятие, или от едно или повече предприятия, независимо дали чрез продажба на ценни книжа или активи, чрез договор или по друг начин, на пряк или непряк контрол върху цялото или върху част от едно или повече предприятия.

[...]

4. Създаването на съвместно предприятие, което да изпълнява дългосрочно функциите на самостоятелен икономически субект, представлява концентрация по смисъла на параграф 1, буква б)“.

- 5 Член 4 от посочения регламент, озаглавен „Предварително нотифициране за концентрации и предварителна нотификация по искане на нотифициращите страни“, гласи в параграф 1:

„За посочените в настоящия регламент концентрации, които имат общностно измерение, Комисията се нотифицира преди тяхното извършване и след сключването на споразумение, обявяването на публичен търг или придобиването на контролен пакет.

Нотифицирането може да бъде извършено също така и когато засегнатите предприятия удостоверят пред Комисията добросъвестните си намерения да сключат споразумение или, в случаите на публичен търг, когато те са обявили публично намерението си да направят такъв търг, при условие че предвиденото споразумение или търг биха довели до извършване на концентрация с общностно измерение.

За целите на настоящия регламент терминът „нотифицирани концентрации“ обхваща също така и концентрациите, които са планирани и за които се извършва нотифициране на основание втора алинея. За целите на параграфи 4 и 5 от настоящия член терминът „концентрация“ включва планираните концентрации по смисъла на втора алинея“.

- 6 Член 6 от същия регламент, озаглавен „Преценка на нотификацията и начало на процедурата“, предвижда в параграф 1, буква в):

„Комисията преценява нотификацията възможно най-скоро след не[йн]ото получаване.

[...]

в) без да се накърнява параграф 2, когато Комисията установи, че концентрацията, за ко[я]то е извършено нотифициране, попада в приложното поле на настоящия регламент и поражда сериозни съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, тя решава да образува производство. Независимо от разпоредбата на член 9, такова производство може да бъде прекратено с решение, както е предвидено в член 8, параграфи от 1 до 4, освен ако засегнатите предприятия не са доказали удовлетворително пред Комисията, че те се отказват от концентрацията“.

- 7 Член 8 от Регламент № 139/2004, озаглавен „Правомощия на Комисията за вземане на решение“, гласи следното в параграфи 2 и 3:

„2. Когато Комисията установи, че след извършена промяна от страна на засегнатите предприятия концентрацията, за която е постъпила нотификация, отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 2, а в случаите по член 2, параграф 4 — на критерия, установен в член [101], параграф 3 [ДФЕС], тя издава решение, обявяващо концентрацията за съвместима с общия пазар.

Комисията може да включи в решението си условия и задължения, предназначени да гарантират, че засегнатите предприятия изпълняват поетите от тях спрямо Комисията ангажменти с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с общия пазар.

Решение, обявяващо дадена концентрация за съвместима, се счита, че обхваща ограниченията, пряко свързани и необходими за извършване на концентрацията.

3. Когато Комисията установи, че дадена концентрация отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 3, а в случаите по член 2, параграф 4 — не отговаря на критериите, установен в член [101], параграф 3 [ДФЕС], тя издава решение, обявяващо концентрацията за несъвместима с общия пазар“.

- 8 Член 11 от този регламент, озаглавен „Искания за информация“, гласи в параграф 1:

„С оглед изпълнение на задълженията си, предвидени в настоящия регламент, Комисията може, чрез обикновено искане или с решение, да изиска лицата по член 3, параграф 1, буква б), както и предприятията и обединенията на предприятия, да предоставят цялата необходима информация“.

- 9 Член 14 от посочения регламент, озаглавен „Глоби“, предвижда в параграф 1, буква в):

„Комисията може с решение да наложи на лицата по член 3, параграф 1, буква б), предприятия или обединения на предприятия глоби, непревишаващи 1 на сто от общия оборот на съответните предприятия или обединения на предприятия по смисъла на член 5, когато умишлено или поради небрежност:

[...]

в) в отговор на искане, съдържащо се в решение, прието съгласно член 11, параграф 3, те предоставят неточна, непълна или подвеждаща информация или не представят информация в определения срок“.

- 10 Член 15 от същия регламент, озаглавен „Периодични наказателни плащания“, гласи в параграф 1, буква а):

„Комисията може с решение да наложи на лицата по член 3, параграф 1, буква б), предприятията или обединенията на предприятия периодични наказателни плащания, непревишаващи 5 % от средния общ дневен оборот на съответното предприятие или сдружение на предприятия по смисъла на член 5, за всеки работен ден от забавянето, изчислен от датата, определена в решението, с цел да бъдат принудени:

- а) да предоставят пълната и точна информация, която е била изисквана с решение, взето съгласно член 11, параграф 3;

[...]“.

Регламент (ЕО) № 802/2004

- 11 В член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 802/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагане на Регламент № 139/2004 (ОВ L 133, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 3), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1269/2013 на Комисията от 5 декември 2013 г. (ОВ L 336, 2013 г., стр. 1), се предвижда следното:

„2. Комисията следва писмено да предяви възраженията си до нотифициращите страни.

Когато информира за възраженията си, Комисията определя срок, в който нотифициращите страни могат писмено да уведомят Комисията за своите бележки.

Комисията писмено уведомява другите заинтересовани страни за тези възражения.

Комисията определя и срок, в който другите заинтересованите страни могат писмено да уведомят Комисията за своите бележки.

Комисията не е длъжна да взема под внимание бележки, които са получени след изтичането на определения от нея срок“.

Насоките за хоризонталните сливания

- 12 Точки 14, 16, 19—21, 28, 32—35, 37 и 38 от известието на Комисията, озаглавено „Насоки относно оценката на хоризонталните сливания съгласно Регламента на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия“ (ОВ C 31, 2004 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 56, наричани по-нататък „Насоките за хоризонталните сливания“), гласят:

„III. Пазарен дял и нива на концентрация

14. Пазарният дял и нивата на концентрация предоставят полезни първоначални индикации за структурата на пазара и за конкурентната значимост на двете сливащи се страни и техните конкуренти.

[...]

16. Общото ниво на концентрация в даден пазар може също да предостави полезна информация относно състоянието на конкуренцията. С цел да определи нивата на концентрация, Комисията често прилага индекса Herfindahl-Hirschman (ННІ). ННІ се изчислява като се съберат индивидуалните пазарни дялове на квадрат на [всички] предприятия. [ННІ придава пропорционално по-голяма тежест на пазарните дялове на големите предприятия.] Независимо от това, че е най-добре да се включат всички предприятия в изчислението, липсата на информация относно много малки предприятия може да не е от значение, поради това, че такива предприятия не засягат ННІ значително. Докато абсолютното ниво на ННІ може да даде първоначална индикация за конкурентния натиск на пазара след сливането, промяната на ННІ (известна като „делта“) е полезно удостоверяване за промяната в концентрациите, настъпила в резултат от сливането.

[...]

Нива на ННІ

19. Няма вероятност Комисията да открие обезпокоителни симптоми по отношение на хоризонталната концентрация на пазар след сливане, чиито нива на ННІ са под 1 000. Такива пазари обикновено не изискват разширен анализ.

20. Също така няма вероятност Комисията да установи обезпокоителни симптоми по отношение на хоризонталната конкуренция след сливане на пазар, чиито нива на ННІ са между 1 000 и 2 000 и делта — под 250 или сливане с ниво на ННІ след сливането над 2 000 и делта — под 150, освен ако не са налице особени обстоятелства, като например един или повече от следните фактори:

- а) сливането включва потенциален новонавлизащ на пазара или наскоро навлязъл в него субект, който има малък пазарен дял;
- б) една или повече от сливащите се страни са важни новатори в области, които нямат отражение върху пазарните дялове;
- в) налице е значително кръстосано акционерно участие между участниците на пазара;
- г) едно от сливащите се предприятия е противопоставящо се предприятие с голяма вероятност да увреди координирано поведение;
- д) налице са индикатори за минала или текуща координация или обслужващи практики;
- е) една от сливащите се страни притежава пазарен дял преди сливането в размер на 50 % или повече.

21. Всяко от тези ННІ нива, в комбинация с релевантните [промени делта], може да бъде използвано като първоначален индикатор за отсъствието на обезпокояващи симптоми по отношение на конкуренцията. Независимо от това, те не пораждаат презумпцията за наличие или отсъствие на такива симптоми.

[...]

IV. Възможни антиконкурентни последици от хоризонталните сливания

[...]

Сливащи се предприятия, които са близки конкуренти

28. Продуктите могат да бъдат разграничавани в рамките на съответния пазар по това, че някои са по-лесни за замени от други. Колкото по-голяма е степента на заменяемост между продуктите на сливащите се предприятия, толкова е по-вероятно сливащите се предприятия да повишат значително цените. Например, сливането между два производителя, предлагащи продукти, за които значителна част от потребителите считат, че са техния първи или втори избор, би могло да доведе до значително увеличение на цените. По този начин, факта, че надпреварата между страните е била важен източник на конкуренция на пазара, би могъл да бъде централен фактор при анализа. Големите разлики преди сливането могат също да направят по-вероятно значителното увеличение на цените. Стимулът за сливащите се страни да увеличат цените е по-вероятно да бъде [ограничен], когато конкурентни предприятия произвеждат продукти, по-лесно взаимно заменими с продуктите на сливащите се предприятия, отколкото ако те предлагат по-малко заменими продукти. Поради това, е по-малко вероятно дадено сливане да възпрепятства значително конкуренцията, по-специално посредством установяването и укрепването на господстващо положение, когато е налице голяма степен на заменяемост между продуктите на сливащите се предприятия и тези, доставяни от конкурентните производители.

[...]

Конкуренти, за които няма вероятност да увеличат доставките при увеличение на цените

32. Когато условията на пазара са такива, че не е вероятно конкурентите на сливащите се страни да увеличат доставките си в значителна степен, ако цените бъдат увеличени, сливащите се предприятия може да имат стимул да намалят производството под сумарните нива преди сливането, като по този начин увеличат пазарните цени. Сливането увеличава стимула за намаляване на производството посредством предоставяне на сливащото се предприятие на по-широка база на продажби, при която то има възможност за по-големи разлики, които са резултат от увеличените цени, причинени от намаленото производство.

33. Обратно, когато условията на пазара са такива, че конкурентните предприятия имат достатъчен капацитет и считат, че е изгодно да увеличат значително производството си, не е вероятно Комисията да установи, че сливането би създавало установяване и укрепване на господстващо положение, или че по друг начин би възпрепятствало ефективната конкуренция.

34. По-специално такова увеличение на производството не е вероятно, когато конкурентите се сблъскват с обвързващи ограничения по отношение на капацитета и увеличаването на капацитета е скъпо струващо. Или съществуващото увеличение на капацитета е значително по-скъпо, отколкото капацитетът, който се използва в настоящия момент.

35. Независимо от това, че ограниченията в капацитета е по-вероятно да бъдат от значение, когато стоките са относително хомогенни, те може да бъдат също така от значение и когато предприятията предлагат различни продукти.

[...]

Сливането отстранява един важен конкурентен фактор

37. Някои предприятия имат повече влияние по отношение на конкурентния процес, отколкото са техните пазарни дялове или колкото би могло да се предположи с оглед подобни параметри. Дадено сливане, включващо такова предприятие[,] може да промени конкурентната динамика в значителна и антиконкурентна степен, по-специално, когато пазарът е вече концентриран [...]. Например едно предприятие, което е навлязло наскоро на пазара[,] може да се очаква да упражни значителен конкурентен натиск за в бъдеще по отношение на другите предприятия на пазара.
38. В пазари, където нововъведенията са важен конкурентен фактор, дадено сливане може да увеличи възможността на предприятията и да ги стимулира да въведат новости на пазара, като по този начин се увеличи конкурентния[т] натиск за нововъведения по отношение на конкурентите. Обратно, ефективната конкуренция може да бъде значително възпрепятствана чрез сливане между важни новатори, например между две дружества, които имат продукти по веригата, свързани със специфичен продуктов пазар. По същия начин, едно предприятие с относително малък пазарен дял може независимо от това да бъде важна конкурентна сила, ако има обещаващи продукти по веригата“.

Обстоятелствата по спора и спорното решение на Комисията

13. Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—23 от обжалваното съдебно решение и могат да бъдат обобщени по следния начин.
14. Thyssenkrupp е германско дружество с предмет на дейност производство на плоски продукти от въглеродна стомана, материално обслужване, асансьорна техника, индустриални решения и технология на компонентите. Дружеството е един от основните европейски производители на плоска въглеродна стомана и извършва дейността си по цялата верига за създаване на стойност при плоската въглеродна стомана — от производството на първична стомана до готовите продукти с покритие. То съответно произвежда и доставя гама плоски продукти от въглеродна стомана, включително горещо валцувана стомана, студено валцувана стомана, стомана с метално покритие и валцувана стомана за опаковане, поцинкована стомана, стомана с органично покритие, магнитна стомана със зърнесто ориентирана структура (наричана по-нататък „МСЗОС“) и магнитна стомана без зърнесто ориентирана структура. Дейностите на thyssenkrupp са концентрирани в Германия и всичките му интегрирани заводи се намират в Дуисбург (Германия), но притежава и заводи за довършителни работи в Европейското икономическо пространство (ЕИП), по-специално във Франция, Германия и Испания.
15. Tata Steel Ltd (наричано по-нататък „TSE“) е индийско дружество с предмет на дейност добив на въглища и желязна руда, производство на стоманени изделия и тяхната продажба по целия свят. TSE освен това произвежда феросплави и свързани с тях минерали, както и някои други продукти, като селскостопанско оборудване и лагери. TSE по-специално произвежда и продава гама продукти от въглеродна стомана, включително горещо валцувана стомана, студено валцувана стомана, стомана с метално покритие и валцувана стомана за опаковане, поцинкована стомана и стомана с органично покритие, както и МСЗОС и магнитна стомана без зърнесто ориентирана структура. TSE произвежда и други продукти надолу по веригата, като например тръби от въглеродна стомана и стоманени

компоненти за строителството. Заводите на TSE се намират предимно в Обединеното кралство и Нидерландия, но то притежава и известен брой заводи за довършителни работи другаде в Европа, по-специално в Белгия, Франция, Германия и Швеция.

- 16 На 25 септември 2018 г. thyssenkrupp и TSE (наричани по-нататък заедно „страните по планираната концентрация“) в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент № 139/2004 представят на Комисията проект за концентрация (наричан по-нататък „планираната концентрация“), чрез който ще придобият съвместния контрол върху новосъздадено съвместно предприятие (наричано по-нататък „JV“) по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) и параграф 4 от този регламент.
- 17 Съгласно планираната концентрация предметът на дейност на JV щял да бъде производство на плоска въглеродна стомана и продукти от магнитна стомана. Всяка от страните по планираната концентрация щяла да прехвърли на JV своите дейности по производство на плоска въглеродна стомана и магнитна стомана в Европа, както и своите мощности за това производство. Стоманолейните услуги на thyssenkrupp също щели да се прехвърлят на JV. Освен това всяка от страните по планираната концентрация щяла да притежава 50 % от акциите на JV. На никоя от страните нямало да се предоставят релевантни права на вето, с които другата страна да не разполага, и те съответно щели да контролират съвместното предприятие заедно. JV трайно щяло да изпълнява всички функции като самостоятелен икономически субект със свое собствено присъствие на пазара, както нагоре, така и надолу по веригата. Така JV щяло да бъде напълно функциониращо съвместно предприятие.
- 18 С решение от 20 октомври 2018 г. Комисията установява, че планираната концентрация поражда сериозни съмнения в съвместимостта ѝ с вътрешния пазар, и решава да започне производство по задълбочено разследване в съответствие с член 6, параграф 1, буква в) от Регламент № 139/2004.
- 19 На 13 февруари 2019 г. Комисията приема изложение на възраженията, в което заключава, че планираната концентрация съществено би възпрепятствала ефективната конкуренция на значителна част от вътрешния пазар по смисъла на член 2 от Регламент № 139/2004.
- 20 На 27 февруари 2019 г. страните по планираната концентрация представят на Комисията отговора си на изложението на възраженията. Те потвърждават, че не искат да бъдат изслушвани.
- 21 На 20 март 2019 г. Комисията им изпраща писмо, в което излага фактите и доказателствата в подкрепа на възраженията, посочени в изложението на възраженията. Страните по планираната концентрация представят становището си по писмото на 25 март 2019 г.
- 22 На 1 април 2019 г. страните по планираната концентрация представят ангажименти, за да разрешат проблемите с конкуренцията, посочени в изложението на възраженията.
- 23 На 23 април 2019 г. същите страни представят преразгледани ангажименти.
- 24 В хода на административното производство — отделно от исканията за информация, адресирани до страните по планираната концентрация — Комисията влиза в контакт с известен брой участници на пазара, по-специално клиентите и конкурентите на страните по планираната концентрация, като иска от тях да ѝ предоставят информация в съответствие с член 11 от Регламент № 139/2004. Освен това са проведени поредица

обсъждания и срещи между страните по планираната концентрация и Комисията. Последната също така предоставя известен брой документи на тези страни, а достъп до преписката им се предоставя многократно.

- 25 На 11 юни 2019 г. на основание член 8, параграф 3 от Регламент № 139/2004 Комисията приема спорното си решение, с което обявява, че планираната концентрация е несъвместима с вътрешния пазар и ЕИП.
- 26 В това решение Комисията излага доводи, свързани по-специално със съответните пазари, с последиците от планираната концентрация за конкуренцията и с ангажиментите на страните по планираната концентрация.
- 27 Що отнася до съответните продуктови пазари, в съображение 256 от спорното си решение Комисията стига до извода, че горещо поцинкованата стомана (наричана по-нататък „ГПС“) и електропоцинкованата стомана (наричана по-нататък „ЕПС“) вероятно формират отделни продуктови пазари, но че по този специфичен въпрос не е необходимо да се прави заключение.
- 28 В съображение 257 от това решение Комисията заключава, накратко, че производството и доставката на ГПС за автомобилната индустрия (наричана по-нататък „ГПС за автомобилостроенето“) са продуктов пазар, който е отделен от пазара на производството и доставката на ГПС за други приложения.
- 29 В съображение 301 от посоченото решение Комисията стига до извода, че производството и доставката на бяла ламарина (наричана по-нататък „БЛ“) и на стомана с електролитно хромово покритие (наричана по-нататък „СЕХП“), предназначени за опаковане, са отделни продуктови пазари.
- 30 В съображение 302 от същото решение Комисията освен това заключава, че производството и доставката на валцувана стомана, предназначена за опаковане, също са отделен продуктов пазар.
- 31 Що се отнася до съответните географски пазари, в съображение 456 от спорното си решение Комисията приема, накратко, че съответният географски пазар за производство и доставка на ГПС за автомобилостроенето може най-много да обхваща ЕИП и че освен това съществуват доказателства за географска диференциация вътре в ЕИП.
- 32 В съображение 457 от спорното си решение Комисията констатира, че съответните географски пазари за производство и доставка на БЛ, на СЕХП и на валцувана стомана, предназначени за опаковане, могат най-много да обхващат ЕИП.
- 33 Що се отнася до последиците от планираната концентрация за конкуренцията, в съображения 1250 и 1669 от спорното си решение Комисията приема, че операцията съществено би възпрепятствала ефективната конкуренция при производството и доставката на ГПС за автомобилостроенето в ЕИП поради хоризонтални некоординирани ефекти, дължащи се на отстраняването на силно конкурентно ограничение.
- 34 В съображения 1416, 1417, 1419 и 1670 от спорното си решение Комисията също така приема, че планираната концентрация би довела до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция при производството и доставката на БЛ и на валцувана стомана,

предназначени за опаковане, в ЕИП, тъй като би създала господстващо положение на съответните пазари. В това отношение Комисията уточнява, че при всички положения планираната концентрация би породила също хоризонтални некоординирани ефекти при производството и доставката на БА и на валцувана стомана, предназначени за опаковане, в ЕИП, дължащи се на отстраняването на силно конкурентно ограничение.

- 35 В съображения 1418, 1419 и 1671 от спорното си решение Комисията констатира, че планираната концентрация съществено би възпрепятствала ефективната конкуренция, що се отнася до производството и доставката на СЕХП, предназначена за опаковане, в ЕИП, поради хоризонтални некоординирани ефекти, дължащи се на отстраняването на силно конкурентно ограничение.
- 36 Що се отнася до ангажиментите, предложени от страните по планираната концентрация, в съображения 1668 и 1672 от спорното си решение Комисията заключава, че тези ангажименти не отстраняват напълно съществените пречки пред ефективната конкуренция, произтичащи от планираната концентрация, що се отнася, от една страна, до стоманите с метално покритие (БА и СЕХП) и валцуваните стомани, предназначени за опаковане, в ЕИП, и от друга страна, до ГПС за автомобилостроенето в ЕИП, и че от всякаква гледна точка те не са нито всеобхватни, нито ефективни. Комисията освен това счита за невъзможно да се заключи с изискваната степен на сигурност, че дейността на JV би била жизнеспособна в предвижданата коригираща структура.
- 37 Поради това Комисията обявява планираната концентрация за несъвместима с вътрешния пазар.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 38 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 22 август 2019 г., thyssenkrupp иска спорното решение на Комисията да бъде отменено.
- 39 В подкрепа на жалбата си thyssenkrupp изтъква осем основания.
- 40 Първото основание се отнася за процедурни грешки, грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, допуснати при определянето на пазарите на ГПС за автомобилостроенето и на стоманата, предназначена за опаковане. Второто основание се отнася за процедурни грешки, грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, допуснати при определянето на географските пазари на ГПС за автомобилостроенето и на стоманата, предназначена за опаковане. Третото основание се отнася за процедурни грешки, грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката във връзка с извода относно наличието на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция на твърдения пазар на ГПС за автомобилостроенето. Четвъртото основание се отнася за процедурни грешки, грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката във връзка с извода относно наличието на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция на твърдените пазари на БА, на СЕХП и на валцуваната стомана, предназначени за опаковане. Петото основание се отнася за процедурни грешки и явни грешки в преценката на корекционните мерки, предложени от страните по планираната концентрация. Шестото основание се отнася за липса на мотиви на спорното решение на Комисията в частта относно МСЗОС. Седмото основание се отнася за процедурна грешка, тъй като от участниците на пазара не били изискани

отговори на исканията за информация. Осмото основание се отнася за грешки в преценката при анализа на концентрацията, по която е взето Решение от 7 май 2018 г., преписка COMP/M.8.444 ArcelorMittal/Ilva (наричана по-нататък „преписка АМ/Ilva“), след твърдения неуспех на тази концентрация.

- 41 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всички посочени основания и съответно отхвърля жалбата на thyssenkrupp изцяло.

Искания на страните

- 42 thyssenkrupp иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отмени спорното решение на Комисията,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за произнасяне в съответствие с решението на Съда, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя пред Общия съд и Съда.

- 43 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата до него и
- да осъди thyssenkrupp да заплати всички съдебни разноски в производството.

По жалбата до Съда

- 44 В подкрепа на жалбата си до Съда thyssenkrupp изтъква пет основания.

- 45 Първото основание се отнася за допуснати редица грешки при прилагане на правото, по-специално във връзка с определянето на отделен продуктов пазар за ГПС за автомобилостроенето, определянето на съответния географски пазар, оценяването на стимула за ArcelorMittal (наричано по-нататък „АМ“) да упражни конкурентен натиск върху увеличение на цените след концентрацията, евентуалното наличие на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, както и приложимата за Комисията степен на доказване. В рамките на второто основание се твърди, накратко, най-напред, че Общият съд е допуснал редица грешки при прилагане на правото във връзка с определянето на пазарите на ГПС за автомобилостроенето и на валцувана стомана. По-нататък, Общият съд отхвърлил погрешно някои доводи на thyssenkrupp като неотносими. Накрая, Общият съд не се произнесъл по някои оплаквания в жалбата в първоинстанционното производство, защото не разбрал правилно отправените от thyssenkrupp упреци. Третото основание се отнася, първо, за погрешно тълкуване на член 2 и съображение 25 от Регламент № 139/2004 и за твърдяна погрешна констатация на Общия съд, че Комисията може да се позове на едни и същи фактори, за да подкрепи двете си теории за нарушаване на конкуренцията. Второ, Общият съд, накратко, изтъкувал погрешно понятието „важен конкурентен фактор“. Трето, той изтъкувал погрешно понятието „близки конкуренти“.

Четвърто, Общият съд допуснал редица грешки във връзка с евентуалното поведение на АМ след осъществяването на планираната концентрация и с въпроса дали това предприятие може да се счита за жизнеспособна алтернатива за купувачите на БЛ или на СЕХП. Пето, Общият съд допуснал редица грешки във връзка с отражението върху конкуренцията на вноса на продукти от ГПС за автомобилостроенето и стомана, предназначена за опаковане. Шесто, Общият съд изопачил някои доказателства и допуснал грешка при прилагане на правото, упражнявайки своя съдебен контрол върху изчисляването на ННІ, що се отнася до пазарите на ГПС, на БЛ и на СЕХП. В рамките на четвъртото основание се твърди, от една страна, че Общият съд, изопачавайки някои доказателства, не се е произнесъл по доводи на thyssenkrupp и от друга страна, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, констатирайки, че Комисията не е нарушила правото на защита на thyssenkrupp. В рамките на петото основание се твърди, накратко, че Общият съд не се е произнесъл по седмото основание от жалбата в първоинстанционното производство, защото не го е разбрал правилно.

По първото основание

По първата част от първото основание

– Доводи на страните

- 46 Thyssenkrupp твърди, че Общият съд е допуснал редица грешки при прилагане на правото в обжалваното съдебно решение, които спадали към пет различни правни категории. Първо, Общият съд не осъществил правилен и пълен съдебен контрол върху спорното решение на Комисията. Второ, Общият съд само повторил и описал съдържашката се в това решение преценка на Комисията. Трето, Общият съд се съгласил с преценката на Комисията и не извършил своя собствена преценка. Четвърто, Общият съд посочил доказателства, без да ги разгледа. Пето, Общият съд пропуснал да се произнесе по релевантни точки или основания.
- 47 Thyssenkrupp съответно представя таблица, в която схематично са посочени над 70 точки от обжалваното съдебно решение, съответните категории грешки и засегнатата тематика във всяка посочена точка.
- 48 В този контекст, давайки, накратко, пет конкретни примера за грешки при прилагане на правото, които според него Общият съд е допуснал, thyssenkrupp прави пет конкретни оплаквания.
- 49 Първо, thyssenkrupp твърди, че в точки 58—63 от обжалваното съдебно решение, засягащи определянето на някои разглеждани пазари, Общият съд не е извършил преценка на някои съображения от спорното решение на Комисията, а само неколкратно ги е възпроизвел. Общият съд съответно не проверил дали логическият анализ на Комисията е правилен, нито пък мотивирал тази липса на преценка.
- 50 Второ, отхвърляйки в точки 80—85 от обжалваното съдебно решение доводите на thyssenkrupp, с които то иска да докаже, че Комисията е трябвало да приложи теста „Small but Significant and Non-transitory Increase in Price (SSNIP)“, а именно тест, почиващ на

слабо, но значително увеличение на цените, което не е с преходен характер (наричан по-нататък „тестът SSNIP“), за да оцени заместимостта при предлагането на пазарите на ГПС, Общият съд не проверил преценката на Комисията по този въпрос, а само я повторил.

- 51 Трето, в точки 186—189 от обжалваното съдебно решение Общият съд само обобщил мотивите на Комисията, съдържащи се в спорното ѝ решение, без да извърши своя собствена преценка, което го накарало погрешно да приеме, че съществува поредица доказателства, показващи, че направените от Комисията констатации са валидни и че тази институция имплицитно е отчела възраженията на thyssenkrupp.
- 52 Четвърто, според thyssenkrupp в точки 279 и 283 от това решение Общият съд е счел погрешно, че Комисията не е длъжна нито да оценява представените ѝ икономически доказателства, нито да доказва теорията си за нарушаването на конкуренцията. Thyssenkrupp твърди, че Общият съд, при всички положения, е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в точка 279 от обжалваното съдебно решение, че е възможно конкретните и налични икономически доказателства за прогнозните последици от планираната концентрация да бъдат пренебрегнати. Общият съд не можел да приеме, че предвид принципа на свободата на доказване в правото на Съюза, липсата на икономически изследвания, разкриващи вероятното развитие на положението на съответния пазар и показващи наличието на стимул за участниците на пазара и за получения от концентрацията субект да следват определено поведение, сама по себе си не е решаваща.
- 53 Това било така дори когато търговският интерес на предприятие трябва да се отчете, за да се провери дали този интерес натежава преобладаващо в полза на дадено поведение. Сам по себе си въпросът за „търговския интерес на предприятие“ всъщност бил фундаментален икономически въпрос, изискващ да се анализират икономически доказателства, и Общият съд не можел да отдели този чисто икономически въпрос от разглеждането на наличните икономически доказателства. В допълнение, непълнотите на икономическите доказателства в преценките на Комисията и на Общия съд съставлявали изопачаване на доказателствата, извършено съответно от Комисията и от Общия съд.
- 54 Пето, според жалбоподателя Общият съд не е осъществил пълен контрол върху спорното решение на Комисията, тъй като, както следвало от точки 279—290 от обжалваното съдебно решение, Общият съд разгледал само конкретни въпроси.
- 55 При условията на евентуалност, thyssenkrupp твърди, че във всички точки от обжалваното съдебно решение, посочени в представената от него таблица, Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране.
- 56 Комисията оспорва както допустимостта, така и основателността на доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 57 Що се отнася до допустимостта на доводите на thyssenkrupp, които са представени схематично в таблица, посочваща точките от обжалваното съдебно решение, съответните категории грешки и засегнатата тематика от всяка твърдяна грешка, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, видно от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на Съда, в жалбата до последния

трябва точно да се посочат критикуваните части от съдебното решение, чиято отмяна се иска, и правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще се окажат недопустими (решение от 28 септември 2023 г., QI и др./Комисия и ЕЦБ, C-262/22 P, EU:C:2023:714, т. 71).

- 58 Не отговаря по-специално на тези изисквания и трябва да се обяви за недопустимо основание, чиито доводи не са достатъчно ясни и точни, за да позволят на Съда да упражни контрола си за законосъобразност, по-специално защото съществените обстоятелства, на които почива основанието, не следват достатъчно последователно и разбираемо от текста на тази жалба, формулиран неясно и двусмислено в това отношение. Съдът също така е постановил, че като явно недопустима трябва да се отхвърли жалба, която няма последователна структура, ограничавайки се до общи твърдения, без да съдържа точни указания относно точките от обжалвания акт, които евентуално са опорочени от грешка при прилагане на правото (решение от 28 септември 2023 г., QI и др./Комисия и ЕЦБ, C-262/22 P, EU:C:2023:714, т. 72).
- 59 Трябва впрочем да се констатира, че в разглеждания случай, макар в своята таблица thyssenkrupp да посочва точно точките от обжалваното съдебно решение, които възнамерява да подложи на критика с първото си основание, то не посочва точно и конкретно грешките при прилагане на правото, които според него Общият съд е допуснал в тези точки.
- 60 Само по себе си абстрактното и схематично посочване на над 70 точки от обжалваното съдебно решение, на съответните категории грешки и на засегнатата тематика от всяка твърдяна грешка не отговаря на изискванията, посочени в точки 57 и 58 от настоящото решение. Поради това всички оплаквания, които не са подкрепени конкретно с правни доводи, трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 61 Следователно само петте оплаквания, при които thyssenkrupp посочва точно оспорваните части от обжалваното съдебно решение и излага правни доводи, с които неговите твърдения се подкрепят конкретно, могат да се сметат за допустими.
- 62 Що се отнася до основателността на направеното от thyssenkrupp първо оплакване — където то твърди, че в точки 58—63 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е извършил своя собствена преценка на доводите на thyssenkrupp, а само неколкратно е възпроизвел някои съображения от спорното решение на Комисията, без да мотивира тази липса на преценка — трябва да се констатира, че това оплакване почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 63 В точки 58—70 от това решение Общият съд разглежда доводите на thyssenkrupp, с които това дружество оспорва констатациите на Комисията, от една страна, че „ЕПС и ГПС вероятно формират отделни пазари“ и от друга страна, че „резултатът от преценката от гледна точка на конкуренцията би бил същия, независимо дали се приеме, че съществува отделен пазар за ГПС или общ пазар на поцинкованата стомана (ГПС + ЕПС)“. Както следва от точка 52 от това съдебно решение, която не се оспорва от thyssenkrupp, това дружество е твърдяло пред Общия съд, че тези констатации са грешни поради три причини. Първо, конкурентите имали значителни резервни капацитети за ЕПС, чието включване щяло да намали капацитетните дялове на страните по концентрацията. Второ, това включване щяло да покаже, че резервните капацитети не са малки и след

концентрацията няма да бъдат до голяма степен в ръцете на АМ и на страните по предлаганата концентрация. Трето, нищо не оправдавало невключването на ЕПС в съответния пазар на ГПС за автомобилостроенето.

- 64 Макар в своята преценка на тази доводи Общият съд да се позовава на някои съображения от спорното решение на Комисията, това не променя факта, че той го прави в рамките на своето собствено разглеждане на това решение и на съдържащите се в него доводи на Комисията.
- 65 Първо, в точки 58 и 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че изводът на Комисията, съдържащ се в съображение 132 от спорното ѝ решение — а именно че не е необходимо да се определя дали ГПС и ЕПС формират отделни продуктови пазари помежду си, или съществува общ пазар на поцинкована стомана — почива на две обстоятелства, изложени в съображения 133—136 от това нейно решение. От една страна, Комисията посочва, че TSE не присъства на пазара на ЕПС. От друга страна, тази институция счита, че включването на ЕПС в същия пазар като ГПС увеличава общия дял от този пазар, държан от страните по планираната концентрация. Предвид обаче малкия обем ЕПС спрямо ГПС и малкия дял поцинкована стомана, която тя представлява, според Комисията резултатът от преценката на конкуренцията щял да бъде вероятно същият. Общият съд констатира, че тези мотиви не са оспорени от thyssenkrupp. В този контекст Общият съд приема в точка 59 от обжалваното съдебно решение, че поради това Комисията не може да бъде упреквана в липсата на обосновка на извода ѝ, изложен в съображение 132 от спорното ѝ решение.
- 66 Второ, от точки 60—62 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд обсъжда преценката на Комисията относно заместимостта между ГПС и ЕПС. В точка 60 от това решение Общият съд всъщност констатира, че „заместимост между ГПС и ЕПС при предлагането не може да се постигне, тъй като, както следва от съображение 138 от [спорното решение на Комисията], където се посочва неоспорен от [thyssenkrupp] вътрешен документ на TSE, процесите за производство на ГПС и на ЕПС са различни и тъй като е неоспоримо, че използваните съоръжения, за да се произведе едната, не могат да се използват, за да се произведе другата. Поради това, както се посочва в съображение 144 от същото решение, при предлагането преминаването от ГПС към ЕПС не е достатъчно бързо и икономично“.
- 67 Що се отнася до заместимостта при търсенето между ГПС и ЕПС, Общият съд се позовава на съображения 137 и 144 от спорното решение на Комисията, за да заключи в точка 61 от обжалваното съдебно решение, че дори да се допусне, че заместимостта между ГПС и ЕПС, която би била възможно само в една посока, а именно от ЕПС към ГПС, може да обоснове разширяване на определянето на релевантния пазар, това не променя факта, че целият наличен резервен капацитет за ЕПС не би могъл да се използва, за да се задоволи търсенето от клиенти на ГПС.
- 68 Именно въз основа на тези мотиви, които не са оспорени конкретно от thyssenkrupp, в точка 62 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че евентуалното отчитане на резервните капацитети за ЕПС не би имало никакво отражение върху констатацията на Комисията, съдържаща се в съображение 132 от спорното ѝ решение.

- 69 Трето, в точка 63 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че thyssenkrupp не е подкрепило своето твърдение, че конкурентите на страните по планираната концентрация, различни от АМ, разполагат със значителни резервни капацитети за ЕПС.
- 70 При това положение Общият съд не може да бъде упрекван, че не е извършил своя собствена преценка на логическия анализ на Комисията и че само е цитирал някои съображения от спорното ѝ решение.
- 71 Следователно първото от петте конкретни оплаквания, направени в рамките на първата част от първото основание в жалбата до Съда, трябва да се отхвърли по същество.
- 72 С второто си оплакване thyssenkrupp твърди, накратко, че като отхвърля в точки 80—85 от обжалваното съдебно решение доводите му, с които се стреми да докаже, че Комисията е трябвало да приложи теста SSNIP, за да оцени заместимостта при предлагането на пазарите на ГПС, Общият съд не е извършил своя собствена преценка на доводите на thyssenkrupp, а само е повторил преценката на Комисията.
- 73 Трябва обаче да се констатира, че това оплакване също почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение, и по-специално на точки 74—85 от него.
- 74 От точки 74—76 от посоченото решение е видно, че след като припомня съдържанието на точка 15 от Известието на Комисията относно определянето на съответния пазар по смисъла на общностното право на конкуренция (ОВ С 372, 1997 г., стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 60, наричано по-нататък „Известие относно определянето на пазара“), Общият съд приема, че Комисията не е обвързана с никакъв тест, за да определи евентуалната заместимост на съответните продукти, и че тя продължава да има право да избере сред доказателствата, позволяващи да се прецени до каква степен може да се извърши заместването, онези, които според нея са най-подходящи във всеки случай. Следователно Общият съд заключава, че тази институция не е длъжна да прилага теста SSNIP.
- 75 В точка 78 от същото решение Общият съд посочва, че определянето на „релевантния пазар“ не изисква Комисията да следва строг йерархичен ред при различните източници на информация или различните видове доказателства, а напротив, тя е длъжна да извърши цялостна преценка и може да вземе предвид различни доказателства.
- 76 В този контекст трябва да се констатира, противно на твърденията на thyssenkrupp, че в точки 79—84 от обжалваното съдебно решение Общият съд извършва своя собствена преценка на доводите на това дружество, за да провери дали и как Комисията е проверила степента на заместимост при предлагането, що се отнася до ГПС за автомобилостроенето, включително относно капацитета за производство на ГПС, използван понастоящем за клиентите извън автомобилната индустрия.
- 77 В края на тази преценка, в точка 85 от това решение, Общият съд констатира, че Комисията не е допуснала никаква грешка, основавайки своите изводи, свързани с определянето на отделен пазар на ГПС за автомобилостроенето, на преценката си на събраните доказателства, без да прибегва до теста SSNIP, поради което второто оплакване, направено от thyssenkrupp в рамките на първата част от първото основание пред Общия съд, трябва да се отхвърли.

- 78 При това положение Общият съд не може да бъде упрекван, че не е извършил своя собствена преценка на доводите на thyssenkrupp и че просто е повторил преценката на Комисията. Следователно второто от петте конкретни оплаквания, направени в рамките на първата част от първото основание, трябва да се отхвърли по същество.
- 79 С третото си оплакване thyssenkrupp твърди, че в точки 186—189 от обжалваното съдебно решение Общият съд само възпроизвежда мотивите на Комисията, съдържащи се в спорното ѝ решение, без да извърши своя собствена преценка на изтъкнатите пред него доводи, а това го довело до погрешния извод, че съществува поредица доказателства, които са посочени в това нейно решение, сочещи, че констатациите на Комисията са валидни и че тя имплицитно е отчела направените от thyssenkrupp възражения.
- 80 В това отношение следва да се припомни, че в посочените точки 186—189 Общият съд разглежда твърдението на thyssenkrupp, че при своето тълкуване на някои вътрешни документи на thyssenkrupp и на TSE Комисията не отчела обясненията, които били дадени от тези дружества в хода на административното производство и които показвали, че тези документи са негодни, за да се докаже свеждането до ЕИП на географския обхват на пазарите на ГПС за автомобилостроенето и на стоманата, предназначена за опаковане.
- 81 Противно на твърденията на thyssenkrupp, Общият съд обаче излага причините, поради които счита, че доводите на това дружество, посочени в предходната точка от настоящото решение, не могат да се приемат.
- 82 Всъщност, разглеждайки подробно това решение на Комисията, Общият съд приема, най-напред, в точка 186 от обжалваното съдебно решение, че отчетените от нея доказателства включват не само вътрешни документи на страните по планираната концентрация, но и изявления на конкурентите, получени в хода на проведеното от тази институция разследване.
- 83 По-нататък, в точка 187 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че thyssenkrupp не е доказало извършването от Комисията на тълкуване, което явно противоречи на текста на вътрешните документи на страните по планираната концентрация.
- 84 Освен това в точка 188 от това решение Общият съд извършва собствен анализ на доводите на thyssenkrupp относно преценката на Комисията на посочените документи и констатира, че обясненията на това дружество не са достатъчно убедителни, за да лишат от правдоподобност преценките на Комисията, съдържащи се в съображения 351—361 от спорното ѝ решение.
- 85 Накрая, в точка 189 от обжалваното съдебно решение Общият съд счита, че Комисията не може да бъде упрекувана в пренебрегване на доводите на страните по планираната концентрация, тъй като тази институция е отговорила имплицитно, но непременно, на въпросните доводи, приемайки, че дадените от thyssenkrupp и TSE обяснения не могат да променят дадената от нея преценка в изложението на възраженията.
- 86 Поради това Общият съд не може да бъде упрекван, че не е извършил своя собствена преценка на доводите на thyssenkrupp и че просто е повторил мотивите на Комисията.

- 87 Следователно третото от петте конкретни оплаквания, направени в рамките на първата част от първото основание, трябва да се отхвърли по същество.
- 88 С четвъртото си оплакване thyssenkrupp твърди, че в точки 279 и 283 от обжалваното съдебно решение Общият съд е счел погрешно, че Комисията не е длъжна нито да оценява представените ѝ икономически доказателства, нито да доказва теорията за нарушаване на конкуренцията, на която тази институция се е опряла, за да забрани планираната концентрация. При всички положения, в точка 279 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно счел, че конкретните и налични икономически доказателства за прогнозните последици от планираната концентрация могат да бъдат пренебрегнати. Освен това според thyssenkrupp непълнотите на икономическите доказателства в преценките на Комисията и на Общия съд съставляват изопачаване на доказателствата, извършено от Комисията и от Общия съд.
- 89 В това отношение трябва да се констатира, че горното оплакване почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение и при всички положения е неоснователно.
- 90 Както следва от точка 277 от това решение, Общият съд всъщност приема, че Комисията трябва да се опре на надеждни и непротиворечиви доказателства и че всички те трябва да формират съвкупността от релевантни данни, които трябва да се вземат предвид, за да се прецени дадено сложно положение.
- 91 В точка 278 от посоченото съдебно решение Общият съд посочва също, че за осъществявания от Комисията контрол върху операциите по концентрация е нужен прогнозен анализ, който се изразява в проверка как такава операция би могла да промени факторите, определящи състоянието на конкуренцията на даден пазар, и съответно да води до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция. Общият съд уточнява, че този прогнозен анализ изисква мислено да се построят различните причинно-следствени модели, за да се избере най-вероятният от тях.
- 92 Освен това в точка 279 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „Комисията трябва да представи солидни доказателства за вероятността на тези причинно-следствени модели. В някои случаи тези доказателства могат да бъдат съставени от икономически изследвания, показващи вероятното развитие на положението на съответния пазар и сочещи наличието на стимул за участниците на пазара и за получения от концентрацията субект да възприемат определено поведение. Предвид принципа на свободата на доказване в правото на Съюза, сама по себе си липсата на този вид доказателства обаче не е решаваща. По-специално, когато е очевидно, че търговският интерес на предприятие натежава преобладаващо в полза на дадено поведение, Комисията не допуска явна грешка в преценката, приемайки, че реалното възприемане на поведението, предвидено от участниците на пазара или получения от концентрацията субект, е вероятно. В такава хипотеза самите икономически и търговски реалности в разглеждания случай могат да бъдат такива солидни доказателства“.
- 93 Именно с оглед на тези мотиви Общият съд разглежда оплакването на thyssenkrupp, че е допусната явна грешка в преценката, що се отнася до стимула за АМ да упражни натиск върху увеличение на цените след планираната концентрация.

- 94 В точка 283 от обжалваното съдебно решение Общият съд съответно приема, че „за да се определи вероятното развитие на положението на съответния пазар и да се прецени наличието на стимул за участниците на пазара или за получения от концентрацията субект да възприемат определено поведение, Комисията не е длъжна да се опира на сложни икономически изследвания“. Според него тя „може да се позове на доводи, свързани с реалното възприемане на поведението, предвидено от тези участници или този субект, когато е очевидно, че търговският интерес на съответното предприятие натежава преобладаващо в полза на дадено поведение, а именно това тя е доказала в разглеждания случай“. Общият съд счита, че следователно „Комисията е могла по-специално да се позове в това отношение на самите икономически и търговски реалности в разглеждания случай“.
- 95 Трябва обаче да се констатира, че от посочените по-горе точки от обжалваното съдебно решение изобщо не следва, че според Общия съд Комисията не е длъжна нито да оценява икономическите доказателства, представени ѝ от заинтересованите страни, нито да доказва теорията си за нарушаване на конкуренцията.
- 96 В точки 279 и 280 от това съдебно решение Общият съд всъщност подчертава, че Комисията трябва да представи солидни доказателства, за да докаже, че концентрацията може да възпрепятства съществено ефективната конкуренция на вътрешния пазар или на значителна част от него.
- 97 Общият съд действително приема, накратко, че за да се определи вероятното развитие на положението на съответния пазар и да се прецени наличието на стимул за участниците на пазара или за получения от концентрацията субект да възприемат определено поведение, Комисията не е длъжна да се опира на сложни икономически изследвания, по-специално, когато от други доказателства е очевидно, че търговският интерес на съответното предприятие натежава преобладаващо в полза на дадено поведение.
- 98 В това отношение обаче трябва да се отбележи, че нито от Регламент № 139/2004, нито от съдебната практика следва, че икономическите изследвания са единствените допустими доказателствени средства, за да се определи вероятното развитие на положението на съответния пазар и да се прецени наличието на стимул за участниците на пазара или за получения от концентрацията субект да възприемат определено поведение.
- 99 Трябва всъщност да се припомни, че водещият принцип в правото на Съюза е този на свободното събиране на доказателства (решение от 10 септември 2020 г., *Namas/Съвет*, C-386/19 P, EU:C:2020:691, т. 73 и цитираната съдебна практика), поради което Комисията по принцип може да използва доказателствени средства от всякакво естество, без това да премахва изискването, произтичащо от съдебната практика, доказателствата да бъдат достатъчно значими, съвпадащи, надеждни, непротиворечиви и установяващи действителното положение (вж. в този смисъл решение от 13 юли 2023 г., *Комисия/СК Telecoms UK Investments*, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 75 и 125).
- 100 В разглеждания случай в точка 277 от обжалваното съдебно решение Общият съд препраща към съдържащите се в точка 35 от него мотиви, чрез които припомня, че съдът на Съюза трябва да провери не само дали представените доказателства установяват действителното положение, тяхната надеждност и непротиворечивост, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали могат да подкрепят изведените от тях заключения. Именно с оглед на посочената точка 35 той извършва преценките, съдържащи се в

точки 282 и 283 от обжалваното съдебно решение, разглеждайки доказателствата, взети предвид от Комисията в спорното ѝ решение, в допълнение към предоставените от thyssenkrupp и TSE икономически данни, за да опровергае икономическия анализ, представен от последните в хода на административното производство.

- 101 При това положение не може да се приеме, че Общият съд е допуснал грешката при прилагане на правото, за която е упрекнат, що се отнася до точки 279 и 283 от обжалваното съдебно решение.
- 102 Накрая, що се отнася до доводите, свързани с твърдяно изопачаване в преценката на Общия съд, следва да се припомни, че съгласно член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда в жалбата до последния трябва точно да се посочат критикуваните части от съдебното решение, чиято отмяна се иска, и правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане. Следователно, когато съответният жалбоподател твърди, че Общият съд е изопачил доказателствата, той трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от Общия съд, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване (решение от 26 юли 2017 г., Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO, C-471/16 P, EU:C:2017:602, т. 34).
- 103 В доводите си thyssenkrupp обаче не посочва точно доказателствата, които са били изопачени от Общия съд.
- 104 Ето защо тези доводи трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 105 При това положение четвъртото от петте конкретни оплаквания, направени в рамките на първата част от първото основание, трябва да се отхвърли частично по същество и частично като недопустимо.
- 106 Накрая, що се отнася до петото и последно оплакване на thyssenkrupp, с което това дружество твърди, че Общият съд не е осъществил пълен контрол върху спорното решение на Комисията, тъй като в точки 279—290 от обжалваното съдебно решение е разгледал само конкретни въпроси, следва да се припомни, че от правилата, които уреждат производството пред съдилищата на Съюза, и по-специално от член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз, както и от член 76 и член 84, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, следва, че рамките на спора по принцип се определят и очертават от страните и че съдът на Съюза не може да се произнася *ultra petita* (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 324).
- 107 Някои основания наистина могат и дори трябва да бъдат разглеждани служебно, като например липса или непълнота на мотивите на съответния акт, спадащи към съществени процесуални изисквания, но основание относно материалноправната законосъобразност на посочения акт, засягащо нарушаването на Договорите или на всякаква правна норма, свързана с тяхното изпълнение, по смисъла на член 263 ДФЕС, може да бъде разглеждано от съда на Съюза само ако е изтъкнато от жалбоподателя (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 325).
- 108 Поради това съдебният контрол, който Общият съд може да упражни, по принцип е строго обвързан с конкретните основания, изтъкнати в жалбата в първоинстанционното производство.

- 109 Следователно петото от петте конкретни оплаквания, направени в рамките на първата част от първото основание, трябва да се отхвърли по същество.
- 110 Освен това, предвид гореизложеното, изтъкнатото при условията на евентуалност твърдение на thyssenkrupp, че в контекста на тези пет конкретни оплаквания Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране, също трябва да се отхвърли.
- 111 Поради това първата част от първото основание трябва да се отхвърли частично по същество и частично като недопустима.

По втората част от първото основание

– Доводи на страните

- 112 С първото си оплакване thyssenkrupp твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е констатирал, че за да докаже наличие на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, Комисията е трябвало да извърши проверка на два етапа по смисъла на точка 51 от решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), и точки 113 и сл. от решение на Общия съд от 28 май 2020 г., SK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217).
- 113 Тази проверка означавала, на първо място, да се прецени бъдещото поведение, което ще възприемат субектът, получен в резултат на операцията по концентрация, и другите оператори вследствие на тази операция, като се направи преценка на най-вероятното относимо към посочената операция развитие на икономическото положение.
- 114 На второ място, посочената проверка на два етапа означавала, посредством прогнозен анализ на референтния пазар, да се прецени дали е вероятно това бъдещо поведение да доведе до положение, в което ефективната конкуренция на съответния пазар ще се окаже съществено възпрепятствана.
- 115 С второто си оплакване thyssenkrupp твърди, че по-специално в точки 270—290, 304, 432 и 433, 448—453, 540—544, 551, 570, 613, 633, 737 и 754 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Комисията не е длъжна да доказва, че в разглеждания случай е „много вероятно“ да е налице съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция.
- 116 От точка 118 от решение от 28 май 2020 г., SK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), обаче било видно, че Комисията е длъжна да докаже, че е „много вероятно“ да са налице съществени възпрепятствания на ефективната конкуренция вследствие на съответната концентрация, и че поради това приложимото към тази институция изискване за доказване е по-строго от това същественото възпрепятстване на ефективната конкуренция да е „по-скоро вероятно[,] отколкото да не е вероятно“.
- 117 Според thyssenkrupp използването на по-ниска степен на доказване, като приложената от Общия съд в настоящия случай, води до неправилно обръщане на тежестта на доказване, тъй като уведомяващата страна била длъжна да докаже, че е „много вероятно“ да няма съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция.

- 118 Освен това според thyssenkrupp, след като не е изискал от Комисията да докаже, че е „много вероятно“ планираната концентрация да доведе до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция на вътрешния пазар, Общият съд е приел, че Комисията може да се позове на обща презумпция за наличие на такова възпрепятстване.
- 119 Комисията оспорва както допустимостта, така и основателността на доводите на thyssenkrupp.
- 120 В писмената си реплика thyssenkrupp уточнява, че противно на твърденията на Комисията, втората част от първото основание е допустима, тъй като пропуските в анализа на Комисията на концентрацията, що се отнася до нуждата да се извърши проверка на два етапа, вече били изтъкнати в първоинстанционното производство, както било видно от точки 14 и сл., 26 и сл., 58 и сл., 63, 69, 72 и сл., 128, 135, 139 и 153 от жалбата в първоинстанционното производство.

– *Съображения на Съда*

- 121 Що се отнася, на първо място, до допустимостта на първото оплакване от втората част от първото основание на thyssenkrupp, макар това дружество да твърди, че многократно е подчертало пред Общия съд, че в констатациите на Комисията относно ГПС за автомобилостроенето и стоманата, предназначена за опаковане, са допуснати явни грешки в преценката и грешки при прилагане на правото, посоченото дружество не доказва, че в първоинстанционното производство е изтъкнало конкретни основания относно, от една страна, твърдяното носено от Комисията и от Общия съд задължение за извършване на проверка на два етапа по смисъла на точка 51 от решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), и точки 113 и сл. от решение от 28 май 2020 г., CK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217).
- 122 Никоя от точките от жалбата в първоинстанционното производство, на които thyssenkrupp се позовава, за да докаже, че е изтъкнало посочените в предходната точка оплаквания пред Общия съд, не съдържа такива конкретни основания или доводи.
- 123 В това отношение впрочем е достатъчно да се припомни, че съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата до него не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Правомощията на Съда при обжалването всъщност се свеждат до преценка на правното разрешение, възприето по разискваните пред първата инстанция основания. Следователно страна не може да изтъкне за първи път пред Съда основание, което не е изтъкнала пред Общия съд, тъй като това би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия при обжалването са ограничени, с по-широк спор от този, който Общият съд е трябвало да разгледа (решение от 25 март 2021 г., Slovak Telekom/Комисия, C-165/19 P, EU:C:2021:239, т. 98 и 99 и цитираната съдебна практика).
- 124 След като първото оплакване от втората част от първото основание не е било направено от жалбоподателя пред Общия съд, то трябва да се отхвърли като явно недопустимо.
- 125 Що се отнася до допустимостта на второто оплакване от втората част от това основание относно изискванията за доказване, които Комисията трябва да изпълни, когато трябва да докаже, че е налице съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, в съответствие с член 2, параграф 3 от Регламент № 139/2004, трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика твърдяното неспазване на правилата, приложими

в областта на доказването, представлява правен въпрос, който е допустим на етапа на обжалването пред Съда (вж. по-специално решение от 28 ноември 2019 г., АBB/Комисия, C-593/18 P, непубликувано, EU:C:2019:1027, т. 28 и цитираната съдебна практика). Както впрочем бе припомнено в точка 115 от настоящото решение, thyssenkrupp упреква Общия съд за констатацията му, че Комисията не е длъжна да доказва, че евентуалното наличие на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция е „много вероятно“. При това положение се налага изводът, че второто оплакване от втората част от първото основание е допустимо.

- 126 Що се отнася до основателността му, достатъчно е да се констатира, че отправна точка в твърдението на thyssenkrupp е виждането, че съгласно точка 118 от решение от 28 май 2020 г., СК Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), Комисията е длъжна да докаже, че наличието на съществени възпрепятствания на ефективната конкуренция вследствие на съответната концентрация е „много вероятно“ и че поради това приложимото към тази институция изискване за доказване е по-строго от това същественото възпрепятстване на ефективната конкуренция да е „по-скоро вероятно[,] отколкото да не е вероятно“.
- 127 Както обаче Съдът приема в точки 87 и 88 от своето решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments (C-376/20 P, EU:C:2023:561), тази отправна точка е погрешна. Всъщност, като се имат предвид по-конкретно симетричната структура на член 2, параграфи 2 и 3 от Регламент № 139/2004 и прогнозният характер на икономическите анализи на Комисията в областта на контрола върху концентрациите, следва да се приеме, че за да се обяви дадена концентрация за несъвместима или за съвместима с вътрешния пазар, е достатъчно Комисията да докаже посредством достатъчно значими и съвпадащи доказателства, че е по-скоро вероятно, отколкото да не е вероятно разглежданата концентрация да възпрепятства или да не възпрепятства съществено ефективната конкуренция на вътрешния пазар или на значителна част от него.
- 128 При това положение второто оплакване от втората част от първото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 129 Следователно втората част от първото основание трябва да се отхвърли частично като явно недопустима и частично по същество.

По второто основание

По първата част от второто основание

– Доводи на страните

- 130 Thyssenkrupp твърди, че в точки 55—71, 74—85, 88—93, 98—107 и 112—114 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал редица грешки при определянето на релевантния пазар в разглеждания случай. Общият съд също така изопачил доказателства и/или не изпълнил задължението си за мотивиране.

- 131 На първо място, в точки 55—57 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно приел, че Комисията не обосновава спорното си решение с наличието на отделен пазар за ГПС за автомобилостроенето.
- 132 На второ място, thyssenkrupp твърди, накратко, че Комисията е допуснала явна грешка, когато в точки 9.1—9.4 от спорното си решение не отива по-далеч от анализ на конкуренцията за планираната концентрация, използвайки само пазара на ГПС за автомобилостроенето, а не и по-широк пазар, обхващащ ЕПС и ГПС. Според това дружество посочената явна грешка на Комисията е трябвало да се разкрие и установи от Общия съд.
- 133 На трето и последно място, thyssenkrupp твърди, че за целите на определянето на релевантния пазар Общият съд погрешно въвежда, по-специално в точка 103 от обжалваното съдебно решение, „изискване за пълна заместимост“ между ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите. Общият съд допуснал и грешка при прилагане на правото, тъй като не изискал от Комисията да дефинира техническите критерии, въз основа на които някои производствени вериги на съответния продуктов пазар могат да бъдат включени при определянето на заместимостта при предлагането. Общият съд освен това обърнал тежестта на доказване, като изискал от уведомяващите страни да докажат, че не съществува никакъв фактор, който може да ограничи възможностите за заместване между производството на ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите.
- 134 Комисията оспорва както допустимостта, така и основателността на доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 135 Що се отнася, на първо място, до допустимостта на първата част от второто основание, в която жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал редица грешки при определянето на релевантния пазар в разглеждания случай, следва да се припомни, както следва от цитираната съдебна практика в точки 57 и 58 от настоящото решение, че в жалбата до Съда трябва точно да се посочат критикуваните части от съдебното решение, чиято отмяна се иска, и правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще се окажат недопустими. Не отговаря на тези изисквания и трябва да се обяви за недопустимо основание, чиито доводи не са достатъчно ясни и точни, за да позволят на Съда да упражни контрола си, по-специално защото съществените обстоятелства, на които почива основанието, не следват достатъчно последователно и разбираемо от жалбата. Съдът също така е постановил, че като явно недопустима трябва да се отхвърли жалба, която няма последователна структура, ограничавайки се до общи твърдения, без да съдържа точни указания относно точките от обжалвания акт, които евентуално са опорочени от грешка при прилагане на правото.
- 136 В разглеждания случай като недопустими впрочем трябва да се отхвърлят оплакванията на thyssenkrupp относно точките от обжалваното съдебно решение, различни от точки 55—57 и 103 от това решение, тъй като те не са подкрепени с конкретни правни доводи. Същото се отнася за твърдението, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране.

- 137 Доколкото thyssenkrupp оспорва точки 55—57 от обжалваното съдебно решение и с довода, че противно на констатацията, съдържаща се в съображение 132 от спорното решение на Комисията, последната, накратко, се позовава на наличието на отделен пазар за ГПС за автомобилостроенето в други раздели от това свое решение, се налага изводът, че thyssenkrupp оспорва основателността на тази констатация и съответно иска от Съда да извърши нова преценка на фактите, а това е недопустимо на етапа на обжалването.
- 138 На второ място, що се отнася до допустимостта на твърдението, че Общият съд изопачил някои доказателства, следва да се припомни, както следва от точка 102 от настоящото решение, че когато съответният жалбоподател твърди, че Общият съд е изопачил доказателства, той трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от Общия съд, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване.
- 139 В доводите си thyssenkrupp обаче не посочва точно кои са доказателствата, изопачени от Общия съд.
- 140 Ето защо това твърдение също трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 141 На трето място, що се отнася до допустимостта на твърдението на thyssenkrupp, накратко, че Общият съд трябвало да разкрие и установи допускането от Комисията на явна грешка в преценката, тъй като в точки 9.1—9.4 от спорното си решение не отишла по-далеч от анализ на конкуренцията за планираната концентрация, използвайки само пазара на ГПС за автомобилостроенето, а не и по-широк пазар, обхващащ ЕПС и ГПС, трябва да се отбележи, че пред Общия съд това дружество твърди само, че заключението на Комисията, според което резултатът от преценката от гледна точка на конкуренцията би бил един и същ за единия или другия пазар, е погрешно. Противно на твърденията на посоченото дружество в писмената му реплика, тази констатация се потвърждава от точки 14 и сл. от жалбата в първоинстанционното производство, на които то се позовава в това отношение.
- 142 Както обаче бе посочено в точка 123 от настоящото решение, съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата до него не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Правомощията на Съда при обжалването всъщност се свеждат до преценка на правното разрешение, възприето по разискваните пред първата инстанция основания. Следователно страна не може да изтъкне за първи път пред Съда основание, което не е изтъкнала пред Общия съд, тъй като това би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия при обжалването са ограничени, с по-широк спор от този, който Общият съд е трябвало да разгледа.
- 143 Следователно това твърдение на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 144 На четвърто и последно място, що се отнася до допустимостта на твърдението на thyssenkrupp, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е изискал от Комисията да дефинира техническите критерии, въз основа на които някои производствени вериги на съответния продуктов пазар могат да бъдат включени при определянето на заместимостта при предлагането, достатъчно е да се отбележи, че след като thyssenkrupp не е изложило такова твърдение в първоинстанционното производство, това твърдение също трябва да се квалифицира като „ново основание“ и съответно да се отхвърли като недопустимо.

- 145 Що се отнася до основателността, първо, на доводите на thyssenkrupp, с които това дружество упреква Общия съд за погрешната му според него констатация, че Комисията не обосновава спорното си решение с наличието на отделен пазар за ГПС за автомобилостроенето, трябва да се приеме, че при всички положения, тези доводи почиват на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение. В точки 55—57 от обжалваното съдебно решение Общият съд не прави такава констатация. В посочените точки 55—57 той всъщност констатира, че според Комисията в разглеждания случай не е необходимо да се определя дали ГПС и ЕПС формират, или не формират отделни продуктови пазари, тъй като резултатът от преценката на конкуренцията щял да бъде един и същ, независимо дали става въпрос за отделен пазар на ГПС, или за общ пазар на поцинкованата стомана (ГПС + ЕПС).
- 146 Поради това посоченото оплакване на thyssenkrupp също трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 147 Второ, що се отнася до направеното от thyssenkrupp оплакване, че при определянето на релевантния пазар Общият съд е въвел погрешно, по-специално в точка 103 от обжалваното съдебно решение, „изискване за пълна заместимост“ между ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите, трябва да се приеме, че и това оплакване почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 148 В точки 101—103 от обжалваното съдебно решение Общият съд просто отговаря на един от доводите на thyssenkrupp. Видно от точка 95 от обжалваното съдебно решение, където този довод вярно се обобщава, пред Общия съд thyssenkrupp е твърдяло, че тези видове стомана са напълно заместими при предлагането и че с изключение на усъвършенстваната високоякостна стомана, за която са необходими специални технически съоръжения, голямото мнозинство от намиращите се в ЕИП производствени вериги за ГПС са способни да произвеждат други ГПС за клиентите от автомобилния сектор или могат да бъдат приспособени за тази цел посредством малки инвестиции.
- 149 Освен това по-специално от точки 101 и 102 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд разглежда въпроса дали предвид точка 20 от Известието относно определянето на пазара доставчиците могат да преориентират лесно гамата си продукти дотолкова, че да се обоснове разширяване на пазара с всички ГПС. От тази точка обаче не произтича никакво изискване за пълна заместимост.
- 150 В точка 103 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че необходимите инвестиции за усъвършенстването на производствените вериги, така че те да се приспособят за производството на ГПС за автомобилостроенето, съвсем не са малки. Общият съд съответно приема, че Комисията не може да бъде упрекувана за констатацията си, че ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите, не са напълно заместими при предлагането.
- 151 При това положение оплакването, че Общият съд е въвел „изискване за пълна заместимост“ между ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите, трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

- 152 Трето, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, че Общият съд е обърнал тежестта на доказване, тъй като е изискал от уведомяващите страни да докажат, че не съществува никакъв фактор, който може да ограничи възможностите за заместване между производството на ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите, трябва да се констатира, че това твърдение почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 153 В точки 79—83 от това решение Общият съд всъщност констатира, че Комисията действително е преценила степента на заместимост при предлагането и е доказала, че тази заместимост е недостатъчна, за да се обоснове включването на ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите, в съответния продуктов пазар. Общият съд съответно не може да бъде упрекван, че е обърнал тежестта на доказване, изисквайки не Комисията, а уведомяващите страни да докажат, че няма фактори, които могат да ограничат възможностите за заместване между производството на ГПС за автомобилостроенето и ГПС за приложения, различни от тези при автомобилите.
- 154 Следователно първата част от второто основание трябва да се отхвърли частично като недопустима и частично по същество.

По втората част от второто основание

– Доводи на страните

- 155 Thyssenkrupp упреква Общия съд, че е нарушил член 2, параграф 3 от Регламент № 139/2004, приемайки в точки 118—122 и 127—136 от обжалваното съдебно решение, че валцуваната стомана, предназначена за опаковане, формира отделен продуктов пазар.
- 156 Thyssenkrupp по-специално счита, на първо място, че в преценката на Общия съд относно заместимостта при предлагането са допуснати грешки при прилагане на правото, мотивите са непълни и са изопачени доказателства. Според това дружество в точка 118 от обжалваното съдебно решение Общият съд обявява погрешно, че в съображение 293 от спорното си решение Комисията е констатирала, че участниците от сектора на стоманата, предназначена за опаковане, не произвеждат валцувана стомана със съществуващите съоръжения, използвани за производството на стомана с органично покритие.
- 157 В посоченото съображение 293 Комисията всъщност само обявила, че производството на валцувана стомана изисква специфично производствено оборудване, а това го различава от производството на БА и СЕХП. Според thyssenkrupp Общият съд обаче трябвало да провери дали съществуващите съоръжения, използвани за производството на стомана с органично покритие, могат да бъдат използвани, за да се произвежда валцуваната стомана, давайки възможност по този начин за заместимост при предлагането.
- 158 На второ място, thyssenkrupp твърди, че в точка 119 от обжалваното съдебно решение Общият съд обръща тежестта на доказване, приемайки, че това дружество трябва да докаже по-широка заместимост при предлагането.

- 159 На трето и последно място, thyssenkrupp твърди, от една страна, че по-специално в точки 132—134 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, защото не е констатирал, че в съответствие с изискванията, произтичащи от Известието относно определянето на пазара, Комисията е трябвало да използва теста SSNIP, за да определи гамата заместими продукти.
- 160 От друга страна, според thyssenkrupp в точка 132 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил доказателствата, приемайки, че от прочита на отговорите, дадени от клиентите на въпросите относно заместимостта между валцуваната стомана и лакираната стомана в рамките на започнатото от Комисията пазарно проучване, ясно следва, че повечето от изразилите позиция клиенти убедително сочат наличието на ограничения пред заместимостта.
- 161 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 162 Що се отнася, на първо място, до твърденията на thyssenkrupp, накратко, от една страна, че в точка 118 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е възпроизвел вярно съображение 293 от спорното решение на Комисията и от друга страна, че при определянето на заместимостта при предлагането Общият съд не е проверил дали съществуващите съоръжения, използвани за производството на стомана с органично покритие, могат да бъдат използвани за производството на валцуваната стомана, трябва да се констатира, че тези твърдения почиват на погрешен прочит както на обжалваното съдебно решение, така и на спорното решение на Комисията.
- 163 От една страна, трябва да се констатира, че Общият съд възпроизвежда вярно съображение 293 от спорното решение на Комисията, тъй като, видно от това съображение, според Комисията фактът, че страните по планираната концентрация разполагат със специфични производствени вериги за валцуваната стомана и че производствените вериги за стомана с органично покритие на конкурентите на страните по концентрацията не са активни в производството и доставката на валцувана стомана, поставя под въпрос твърдението на последните, че наличието на производствените вериги за стомана с органично покритие позволява заместимост при предлагането.
- 164 От друга страна, видно от точки 118—121 от обжалваното съдебно решение, при определянето на заместимостта при предлагането Общият съд взема предвид съществуващите съоръжения, използвани за производството на стомана с органично покритие, що се отнася до възможността да се произвежда валцувана стомана.
- 165 Всъщност, най-напред, в точка 119 от това съдебно решение Общият съд счита, че техническата осъществимост е необходимо, но недостатъчно условие за заместимостта при предлагането. По-нататък, в точка 120 от същото решение Общият съд посочва, че съгласно точка 23 от Известието относно определянето на пазара, за да бъде заместимостта при предлагането релевантна при определянето на продуктовия пазар, доставчиците трябва да могат да преориентират своето производство, по-специално без значителни забавяния и без извършване на значителни допълнителни инвестиции, а това е несъвместимо с необходимостта от допълнителен производствен етап за преработка на БЛ и СЕХП във валцувана стомана, който изисква да им се добави допълнително покритие, а именно пластмасов филм за метален субстрат. Накрая, в точка 121 от същото решение според

Общия съд направената от Комисията констатация в съображение 293 от спорното ѝ решение, че thyssenkrupp и TSE разполагат със специфични линии за валцуване, за да реализират този допълнителен етап от производството на валцуваната стомана, показва, че те е трябвало да направят значителни допълнителни разходи, а това противоречи на евентуалната заместимост при предлагането по смисъла на точка 23 от Известието относно определянето на пазара.

- 166 При това положение Общият съд не може да бъде упрекван, че не е проверил дали съществуващите съоръжения, използвани за производството на стомана с органично покритие, могат да бъдат използвани, за да се произвежда валцувана стомана, давайки възможност по този начин за заместимост при предлагането.
- 167 На второ място, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, че в точка 119 от обжалваното съдебно решение Общият съд обръща тежестта на доказване, тъй като според него това дружество трябва да докаже по-широка заместимост при предлагането, следва да се констатира, че и това твърдение почива на погрешен прочит на посоченото решение.
- 168 От посочената точка 119 всъщност изобщо не следва, че Общият съд изисква от thyssenkrupp да докаже по-широка заместимост при предлагането, освобождавайки същевременно Комисията от носената от нея тежест на доказване в областта на концентрациите.
- 169 От точки 118—121 от обжалваното съдебно решение обаче е видно, че според Общия съд Комисията е обосновала преценката си на заместимостта при предлагането в разглеждания случай и че thyssenkrupp не е успяло да докаже допускането в тази преценка на Комисията на процедурни грешки, грешки при прилагане на правото или явни грешки в преценката.
- 170 Поради това не може да се приеме, че Общият съд е освободил Комисията от задължението ѝ да докаже, че реализирането на планираната концентрация възпрепятства или не възпрепятства съществено ефективната конкуренция на вътрешния пазар или на значителна част от него. Този съд също така не е изискал от thyssenkrupp да докаже по-широка заместимост при предлагането.
- 171 На трето и последно място, що се отнася, от една страна, до оплакването на thyssenkrupp, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не е констатирал неизползването от Комисията на теста SSNIP, за да определи гамата заместими продукти, трябва да се отбележи, както го потвърждава точка 15 от Известието относно определянето на пазара, че тестът SSNIP е само „един от начините“ да се прецени заместимостта между съответни продукти. От точка 25 от посоченото известие също така следва, че „[с]ъществува широк спектър от доказателства, даващи възможност за оценка на степента, в която заместимостта е налице“, и че „Комисията прилага отворен подход по отношение на емпиричните доказателства, с което цели да използва ефективно цялата налична информация, която може да е релевантна за отделни случаи[, и] не прилага стриктна йерархия по отношение на различните видове информация или видове доказателства“.

- 172 Следователно Комисията не се е самоограничила в смисъл, че винаги прилага теста SSNIP, за да определя евентуалната заместимост на съответните продукти. Следователно тя разполага със свобода на преценка и може да избира сред съвкупността от доказателства, посочена в точка 25 от Известието относно определянето на пазара, онези, които според нея са най-подходящи във всеки отделен случай.
- 173 Що се отнася, от друга страна, до упрека на thyssenkrupp, че са изопачени доказателствата относно заместимостта между валцуваната и лакираната стомана, трябва да се отбележи, че това дружество, накратко, само твърди, че в точка 132 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил доказателствата, тъй като според последния от отговорите, дадени от клиентите на въпросите относно заместимостта между валцуваната и лакираната стомана, ясно следва, че повечето от клиентите, които са изразили позиция, убедително посочват ограничения пред тази заместимост. Thyssenkrupp добавя, че считането на тази позиция за позиция на „мнозинството“ клиенти съставлява изопачаване на доказателствата. Според това дружество, за да се стигне до такава констатация, е необходимо не да се извърши нова преценка по същество, а само да се преброят отговорите.
- 174 Вместо обаче да посочи точно доказателствата, които били изопачени от Общия съд, thyssenkrupp само препраща към жалбата си в първоинстанционното производство и към приложение A.4d, посочено в точка 132 от обжалваното съдебно решение и съдържащо 592 страници и всички отговори, дадени от клиентите на поставените от Комисията въпроси в рамките на нейното пазарно проучване.
- 175 Така, след като thyssenkrupp не посочва точно кои са доказателствата, които според него са изопачени в разглеждания случай, доводите на това дружество трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 176 Следователно втората част от второто основание трябва да се отхвърли като частично недопустима и частично по същество.

По третата част от второто основание

– Доводи на страните

- 177 Thyssenkrupp упреква Общия съд за погрешната му според него констатация в точка 56 от обжалваното съдебно решение, че доводите на thyssenkrupp, с които то иска да докаже, че ГПС и ЕПС спадат към един и същ пазар, трябва да бъдат отхвърлени изцяло като неотносими.
- 178 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– Съображения на Съда

- 179 В това отношение трябва да се отбележи, че в точка 56 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, накратко, че след като Комисията не е заключила окончателно, че ГПС и ЕПС спадат към два отдела пазара, доводите на thyssenkrupp, с които то се стреми да докаже, че ГПС и ЕПС спадат към един и същ пазар, трябва да бъдат отхвърлени изцяло като неотносими.

- 180 В точка 57 от това решение Общият съд приема, че тези доводи, при всички положения, трябва да се отхвърлят и като необосновани поради причините, изложени в точки 58—70 от посоченото съдебно решение.
- 181 След като обаче, както следва, накратко, от точки 62—70 от настоящото решение, thyssenkrupp не е доказало, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 58—70 от обжалваното съдебно решение, третата част от второто основание в жалбата до Съда трябва да се отхвърли като неотнositа.

По четвъртата част от второто основание

– Доводи на страните

- 182 Thyssenkrupp твърди, че Общият съд не се е произнесъл по първото оплакване от първото основание от жалбата в първоинстанционното производство и не е изпълнил задължението си за мотивиране, пренебрегвайки упрека, отправен от това дружество относно необходимостта да се отчете предходната практика на Комисията по вземане на решения, и по-специално решението ѝ, постановено по преписка AM/Ilva.
- 183 Thyssenkrupp всъщност твърдяло в първоинстанционното производство, че не съществува никаква фактическа база, позволяваща да се допусне наличието на отделен пазар за ГПС за автомобилостроенето, позовавайки се на някои доказателства от преписка AM/Ilva, които трябвало да се вземат предвид и в настоящия случай, тъй като засягали същите продукти и същите релевантни пазари. По-специално, въпросните доказателства включвали констатации за заместимостта при предлагането между продуктите от висок клас и базовите продукти и за ценовия натиск, упражняван от базовите продукти, както и обстоятелството, че AM било на път да придобие два големи завода за ГПС от Ilva, които могат да произвеждат значителни обеми висококачествена ГПС и ГПС за автомобилостроенето.
- 184 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– Съображения на Съда

- 185 В това отношение от жалбата в първоинстанционното производство ясно следва, че според thyssenkrupp в преписка AM/Ilva ГПС за автомобилостроенето не е счетена като отделен пазар и че в настоящия случай не трябва да се приема, че такъв пазар съществува. Според това дружество отсъствието на такъв отделен пазар се потвърждава от два общи мотива на Комисията, съдържащи се в съображения 295, 602 и сл. от решението ѝ, постановено по преписка AM/Ilva.
- 186 В точки 65—69 от обжалваното съдебно решение Общият съд впрочем правилно разбира оплакването на thyssenkrupp, отхвърляйки същевременно неговите доводи.
- 187 По-специално, в точка 65 от това решение Общият съд приема, че позоваването на предходните решения на Комисията, свързани с плоските продукти от въглеродна стомана, и по-специално на решението, постановено по преписка AM/Ilva, е ирелевантно.

- 188 В точка 66 от посоченото съдебно решение този съд приема, че съгласно постоянната съдебна практика на Общия съд, когато Комисията се произнася по съвместимостта на операция по концентрация с вътрешния пазар въз основа на уведомление и преписка, отнасящи се конкретно за тази операция, съответният жалбоподател няма право да оспорва тези констатации с довода, че те се различават от направените такива по-рано по друг случай въз основа на различни уведомление и преписка, дори да се допусне, че разглежданите пазари в двата случая са сходни и дори идентични. Поради това според Общия съд, доколкото в разглеждания случай thyssenkrupp се позовава на анализите, направени от Комисията в предходно решение, тази част от доводите му е ирелевантна.
- 189 В точка 68 от обжалваното съдебно решение Общият съд освен това приема, че при всички положения, нито Комисията, нито а fortiori Общият съд са обвързани в разглеждания случай с фактическите констатации и икономическите преценки, направени в предходните решения на Комисията относно плоските продукти от въглеродна стомана, и по-специално решението, постановено по преписка АМ/ІІva, на които се позовава thyssenkrupp. Дори да се допусне, че анализът, извършен в последното решение, е различен от анализа, извършен от Комисията в разглеждания случай в спорното ѝ решение, без тази разлика да е обоснована обективно, Общият съд трябва да отмени спорното решение на Комисията в настоящото производство само ако в него, а не в решението, постановено по преписка АМ/ІІva, са допуснати грешки.
- 190 Така в точка 69 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че thyssenkrupp не може да упреква Комисията в неследване на своята предходна практика по вземане на решения в спорното си решение, твърдейки, че тази институция не извършила едни и същи преценки по фактите в разглеждания случай и по тези в предходните преписки, по-специално в преписка АМ/ІІva, на които то се позовава.
- 191 Поради това четвъртата част от второто основание в жалбата до Съда трябва да се отхвърли по същество.
- 192 Следователно второто основание в жалбата до Съда трябва да се отхвърли частично като недопустимо и частично по същество.

По третото основание

По първата част от третото основание

– Доводи на страните

- 193 С първото си оплакване thyssenkrupp упреква Общия съд, че по-специално в точки 561 и 562 от обжалваното съдебно решение тълкува и прилага погрешно член 2 и съображение 25 от Регламент № 139/2004, приемайки, че в съображение 1419 от спорното си решение Комисията е могла да заключи, че е възможно да има съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, произтичащо от създаването на господстващо положение, що се отнася до БЛ и валцуваната стомана, предназначена за опаковане, както и съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, произтичащо от хоризонталните некоординирани ефекти на пазарите на БЛ, на СЕХП и на валцуваната стомана, предназначена за опаковане. Според thyssenkrupp съображение 25 от Регламент

№ 139/2004 не позволява паралелно прилагане на тези две различни концепции. От това съображение изобщо не следвало, че целта на законодателното изменение, произтичащо от този регламент, е да се улесни някакво неограничително тълкуване на критерия за същественото възпрепятстване на ефективната конкуренция. Така според thyssenkrupp концепцията за некоординирани ефекти на олигополните пазари може да се прилага само ако не е установено никакво господстващо положение.

- 194 В разглеждания случай Комисията и Общият съд оставили отворен въпроса дали полученият от планираната концентрация субект е щял да стане господстващ, поради което погрешно свалили прага на намеса. Както Общият съд обаче приел в свое решение от 28 май 2020 г., SK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), нищо не показва, че член 2, параграф 3 от Регламент № 139/2004 е предназначен за въвеждане на по-нисък праг на намеса.
- 195 С второто си оплакване thyssenkrupp твърди, накратко, че в точки 564 и 565 от обжалваното съдебно решение, без да извърши свой собствен анализ, Общият съд само се позовава на съображения 1413—1419 от спорното решение на Комисията, за да приеме, че Комисията „ясно разграничава обстоятелствата, на които почива констатацията за създаване на господстващо положение, [от] тези, които я [карат] да заключи, че съществуват хоризонтални некоординирани ефекти“. Според thyssenkrupp обаче оценяването на икономическите последици трябва да бъде различно според това дали концентрацията предполага господстващо положение, или некоординирани ефекти на олигополен пазар. Според thyssenkrupp, дори да се допусне, че в точка 565 от обжалваното съдебно решение Общият съд е могъл да приеме, че едни и същи фактори могат да се вземат предвид, за да се подкрепят двете изложени от Комисията теории за нарушаване на конкуренцията, това не променя факта, че този съд не е могъл да приеме, че Комисията е разграничила достатъчно ясно тези две теории и релевантните пазари.
- 196 Освен това в точка 563 от обжалваното съдебно решение Общият съд счел погрешно, че thyssenkrupp не е посочило никакво конкретно обстоятелство от анализа на Комисията, за да я упрекне, че не е направила разграничение между двете теории за нарушаване на конкуренцията. Всъщност според това дружество самата същност на направеното от него оплакване, че Комисията не е извършила такова разграничаване, не позволява да се опише къде точно в извършения от Комисията анализ е допуснат твърденият пропуск.
- 197 С третото си и последно оплакване thyssenkrupp упреква Общия съд, че в точки 567 и 568 от обжалваното съдебно решение само обобщава спорното решение на Комисията, без да преценява съдържанието му.
- 198 Комисията оспорва основателността на доводите на thyssenkrupp и допустимостта на второто оплакване.

– *Съображения на Съда*

- 199 Що се отнася до първото оплакване на thyssenkrupp, следва да се припомни, че съгласно член 2, параграф 3 от Регламент № 139/2004 концентрациите, които съществено възпрепятстват ефективната конкуренция на вътрешния пазар или на значителна част от него, по-специално поради създаването или засилването на господстващо положение, се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар.

- 200 Както следва, накратко, от съображение 25 от този регламент, член 2, параграф 3 от него се отнася за несъвместимостта с вътрешния пазар на концентрация между предприятия с дейност на олигополен пазар, когато тази концентрация води до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция, дори полученият от концентрацията субект да няма господстващо положение на съответния пазар.
- 201 По-специално, от последното изречение в същото съображение 25 от Регламент № 139/2004 следва, че понятието „съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция“ по смисъла на член 2, параграфи 2 и 3 от този регламент трябва да се тълкува като обхващащо, отвъд концепцията за господство, само антиконкурентните последици от концентрация в резултат на некоординираното поведение на предприятия, които не биха имали господстващо положение на съответния пазар. Всъщност, както се отбелязва в третото изречение в това съображение, при определени обстоятелства концентрациите, предполагащи елиминирането на значителни конкурентни ограничения, които страните по концентрацията упражняват една върху друга, както и намаляване на конкурентния натиск върху другите конкуренти, могат — дори при липсата на вероятност от координиране между членовете на олигопола — да доведат до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция.
- 202 В този контекст трябва да се отбележи, че най-ясните хоризонтални некоординирани ефекти настъпват, когато полученият от концентрация субект се сдобие с индивидуално господстващо положение или засили такова положение.
- 203 Както Общият съд посочва в точка 562 от обжалваното съдебно решение, позовавайки се на точка 51 от решение от 13 февруари 1979 г., Hoffmann-La Roche/Комисия (85/76, EU:C:1979:36), даден пазар може да бъде доминиран от отделно предприятие и да бъде олигополен в същото време. И на такъв олигополен пазар индивидуалното господстващо положение на такова предприятие обаче може да бъде засилено от хоризонталните некоординирани ефекти от концентрация, като например посочените в точка 201 от настоящото решение.
- 204 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, тълкувайки в точки 561 и 562 от обжалваното съдебно решение член 2, параграф 3 и съображение 25 от Регламент № 139/200 в смисъл, че концепциите, от една страна, за създаване или за засилване на господстващо положение и от друга страна, за наличие на хоризонтални некоординирани ефекти, дължащи се на отстраняването на значително конкурентно ограничение на олигополен пазар, са съвместими и не се изключват взаимно.
- 205 Следователно първото оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 206 Що се отнася до твърдяната от Комисията недопустимост на второто оплакване, тъй като thyssenkrupp не обосновава това оплакване с конкретни правни доводи, достатъчно е да се отбележи, че в жалбата си до Съда това дружество излага достатъчно конкретни правни доводи. Противно на твърденията на Комисията, с тези доводи thyssenkrupp също така не иска от Съда да извършва нова преценка на фактите по случая. Поради това възражението за недопустимост трябва да се отхвърли.

- 207 Що се отнася до основателността на второто оплакване, трябва да се констатира, на първо място, противно на твърденията на thyssenkrupp, че Общият съд извършва свой собствен анализ на доводите на това дружество по въпроса дали в разглеждания случай Комисията се е позовала на едни и същи фактори, за да стигне до две различни заключения.
- 208 Всъщност, видно от точки 564 и 565 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, че в съображения 1413—1419 от спорното си решение Комисията анализира поотделно, от една страна, създаването на господстващо положение и от друга страна, наличието на хоризонтални некоординирани ефекти, дори тези два анализа отчасти да почиват на едни и същи фактически обстоятелства. По-специално, в точка 564 от това съдебно решение Общият съд уточнява, че „Комисията установява, главно, създаването на господстващо положение въз основа на пазарните дялове и на редица други обстоятелства, посочени в точки 9.5.3.—9.5.9. от това [нейно] решение, и, при условията на евентуалност, също така наличието на хоризонтални некоординирани ефекти, дължащи се на отстраняването на значително конкурентно ограничение, позовавайки се на съображенията, изложени в точки 9.5.3.—9.5.12. от посоченото [нейно] решение“.
- 209 Що се отнася до обстоятелството, че тези анализи отчасти се основават на едни и същи фактически обстоятелства, в точка 565 от това съдебно решение Общият съд приема, че „анализът на Комисията относно господстващо положение и този относно хоризонталните некоординирани ефекти могат да бъдат извършени само чрез съсредоточаване по необходимост върху едни и същи фактически обстоятелства, като например пазарните и капацитетните дялове, вноса, реакцията на конкурентите и покупателната способност, както това се обсъжда в подразделите на точка 9.5. от [спорното решение на Комисията], тъй като за тези два анализа трябва да се разгледат именно едни и същи обстоятелства“.
- 210 От тези мотиви на Общия съд съответно следва, че той самият проверява анализа на Комисията относно последиците от разглежданата концентрация.
- 211 На второ място, след като, както следва от точки 202—204 от настоящото решение, концепциите, от една страна, за създаване или за засилване на господстващо положение и от друга страна, за наличие на хоризонтални некоординирани ефекти, дължащи се на отстраняването на значително конкурентно ограничение на олигополен пазар, не се изключват взаимно и след като най-ясните хоризонтални некоординирани ефекти настъпват, когато полученият от концентрация субект се сдобие с индивидуално господстващо положение или засили такова положение, Общият съд не може да бъде упрекван, че е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в точка 565 от обжалваното съдебно решение, че Комисията може в известна степен да се позове на едни и същи фактори и индикатори, за да докаже, че планираната концентрация може да доведе до създаването на господстващо положение или да породи хоризонтални некоординирани ефекти.
- 212 На трето и последно място, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, че в точка 563 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно приема, че thyssenkrupp не се позовава на никакво конкретно обстоятелство от анализа на Комисията, за да обоснове упрека си за неизвършване от тази институция на разграничение между изложените от нея две теории за нарушаване на конкуренцията, достатъчно е да се отбележи, че след като thyssenkrupp не доказва погрешността на заключението на Общия съд в точки 564 и 565 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е разграничила обстоятелствата, на които почиват тези две теории, това твърдение трябва да се отхвърли като неотносимо.

- 213 При това положение второто оплакване на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 214 Що се отнася до третото и последно оплакване, трябва да се констатира, че тъй като доводът на thyssenkrupp, възпроизведен в точка 567 от посоченото съдебно решение и разгледан в точки 567 и 568 от него, се отнася само до въпроса дали преценката от Комисията на обстоятелствата, с които може да се докаже създаването или засилването на господстващо положение, трябва да бъде извършена различно спрямо оценяването на другите некоординирани ефекти, Общият съд не може да бъде упрекван, че не е извършил свой собствен анализ на икономическата преценка на Комисията, стремежи се да отговори именно на този довод.
- 215 Всъщност в точка 568 от посоченото решение Общият съд подчертава, от една страна, че „що се отнася до пазара на БА, Комисията преценява стимулите [за] АМ да се противопостави на увеличение на цените от страна на получения от планираната концентрация субект, отчитайки по-специално икономически обстоятелства, като например олигополната структура на пазара, малкото желание на клиентите да увеличат зависимостта си от АМ, факта, че противопоставянето на увеличение на цените би довело до спад на цените при всички обеми, и липсата на резервни капацитети [на] АМ (съображения 1288 и 1289)“. От друга страна, „що се отнася до пазара на СЕХП, Комисията оценява стимулите за АМ да компенсира такова увеличение, позовавайки се по-специално на олигополната структура на пазара и на анализ на вътрешните документи на жалбоподателя, показващи според него вероятното поведение на АМ на този пазар (съображения 1294—1297)“. Освен това, тъй като thyssenkrupp не доказва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 567 и 568 от обжалваното съдебно решение, упреците му относно точка 566 от това решение са неотносими.
- 216 При това положение третото и последно оплакване на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като неоснователно. Поради това първата част от третото основание се отхвърля.

По втората част от третото основание

– Доводи на страните

- 217 С първото си оплакване thyssenkrupp твърди, че Общият съд се е заблудил относно съдържанието на първото оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство и не е определил правилно релевантните критерии, за да се прецени дали TSE може да бъде квалифицирано като „важен конкурентен фактор“.
- 218 С това оплакване thyssenkrupp всъщност посочва, че пред Общия съд е твърдяло, че в спорното си решение Комисията нито е посочила приложимия правен критерий за квалифицирането на TSE като „важен конкурентен фактор“, нито е проверила дали разглежданото положение спада към една от двете хипотези, описани в точки 37 и 38 от Насоките за хоризонталните сливания. Според thyssenkrupp в съображение 965 от това свое решение Комисията просто посочва, че преди планираната концентрация TSE е било важен конкурентен фактор, дори отвъд онова, което би могъл да предполага настоящият му пазарен дял, по-специално защото е планирало активно да разшири присъствието си на релевантния пазар.

- 219 В този контекст в точка 463 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно изтъквал твърде широко понятието „важен конкурентен фактор“ и съответно допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в резултат от това, че посоченото понятие позволява да се вземат предвид положения, в които пазарните дялове на предприятие дават само полезна първоначална индикация за конкурентната значимост на участниците на пазара.
- 220 Освен това Общият съд трябвало да вземе предвид изводите, произтичащи от точка 174 от решение от 28 май 2020 г., SK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), а именно че съответният „важен конкурентен фактор“ трябва да се отличава от конкурентите си с оглед на последиците за конкуренцията, тъй като иначе всяко предприятие на олигополен пазар, упражняващо конкурентен натиск, може да се квалифицира като „важен конкурентен фактор“.
- 221 Във второто си оплакване thyssenkrupp изтъква шест главни довода.
- 222 Първо, в преценката, извършена от Общия съд при разглеждането на второто оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство, била допусната грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд не осъществил ефективен съдебен контрол. По-специално, според thyssenkrupp конкретно в точки 476, 478, 484 и 486 от обжалваното съдебно решение Общият съд само повторил и описал преценката на Комисията, съдържаща се в спорното ѝ решение, и не изложил доводи, позволяващи да се разбере дали според него представените от Комисията доводи и доказателства са достатъчни, за да се обосноват направените от нея констатации, накратко, че TSE прави инвестиции, надхвърлящи средното равнище, и се съсредоточава върху увеличението на своя пазарен дял в сектора на ГПС за автомобилостроенето.
- 223 Второ, според thyssenkrupp в точка 477 от обжалваното съдебно решение Общият съд е счел погрешно — що се отнася до представените доказателства с цел да се покаже, че и други доставчици на ГПС за автомобилостроенето правят в същия момент инвестиции, аналогични на правените от TSE в този сектор — че изявленията на тези доставчици, направени в рамките на пазарното проучване на Комисията, трябва да се предпочетат пред доказателствата, приведени от thyssenkrupp и TSE.
- 224 Трето, в точки 478 и 485 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно се позовавал на съображение 1079 от спорното решение на Комисията при проверката си на преценката на Комисията по въпроса дали TSE може да бъде квалифицирано като „важен конкурентен фактор“. Това съображение обаче нямало никаква връзка с посочената преценка.
- 225 Четвърто, според thyssenkrupp точка 482 от обжалваното съдебно решение съдържа противоречиви мотиви. От една страна, в посочената точка 482 Общият съд констатирал, че Комисията не е допуснала грешка в преценката, като е приела, че предоставените от thyssenkrupp и TSE икономически данни, отнасящи се за промяната на пазарния дял на TSE в периода 2012—2017 г., не са определящи за квалифицирането на това дружество като „важен конкурентен фактор“, по-специално, защото, както следвало от съображение 901 от спорното решение на Комисията, след направените инвестиции някои от мощностите на TSE вероятно са щели да започнат модернизираният производството най-рано едва в периода 2019—2021 г.

- 226 От друга страна, в посочената точка 482 Общият съд приел, че видно от съображение 901 от спорното ѝ решение, Комисията не е допускала, че в периода 2019—2021 г. пазарният дял на TSE ще се увеличи.
- 227 В този контекст thyssenkrupp уточнява, че макар според Комисията пазарният дял на TSE да не се е увеличил съществено в миналото, защото някои от мощностите му още не са започнали модернизираното производство, тя е трябвало да допусне, че пазарният дял на TSE ще се увеличи, щом като модернизираното производство започне. В противен случай нямало никакъв довод, позволяващ на Комисията да квалифицира TSE като „важен конкурентен фактор“.
- 228 Освен това според thyssenkrupp Общият съд не е взел предвид твърдението на това дружество, че увеличение на конкурентоспособността на TSE след започването на модернизираното производство не може да се презумира, без да се отчетат последиците от настоящите и успоредни, равностойни и известни инвестиции, направени от конкурентите на TSE.
- 229 Пето, thyssenkrupp твърди, че в точка 487 от обжалваното съдебно решение Общият съд пропуска да обсъди самостоятелно твърдението му, накратко, че целта на инвестициите на TSE е само да се настигнат тези на конкурентите му. В този контекст Общият съд освен това изопачил съображение 897 от спорното решение на Комисията, констатирайки, че thyssenkrupp и TSE признали, че не разполагат с доказателства, за да подкрепят своето твърдение. Thyssenkrupp и TSE всъщност просто признали, че фактът, на който се позовават в това отношение, не е бил изрично отбелязан сред доказателствата, предоставени от тези две предприятия. Освен това Общият съд не извършил проверка на доказателствата, с които разполага.
- 230 Шесто, thyssenkrupp твърди, че в точка 490 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отхвърлил твърдението му за пренебрегване от Комисията на доказателства, предоставени от thyssenkrupp и TSE с цел да докажат, че известен брой клиенти и конкуренти не споделят квалифицирането на TSE като „важен конкурентен фактор“, без да извърши свой собствен анализ и без да уточни съображенията от спорното решение на Комисията, в които тя е разгледала тези доказателства.
- 231 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 232 Що се отнася до първото оплакване на thyssenkrupp — накратко, че Общият съд се е заблудил относно съдържанието на първото оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство и не е определил правилно релевантните критерии, за да се прецени дали TSE може да бъде квалифицирано като „важен конкурентен фактор“ — на първо място, трябва да се отбележи, че в точки 454—464 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда първото оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство.
- 233 В точки 454—458 от посоченото съдебно решение Общият съд представя доводите на thyssenkrupp. От тези точки, накратко, следва, че с първото оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство това дружество е твърдяло, че в съображения 883 и сл. от спорното си решение Комисията не е приложила

правилно критериите, които позволяват да се определи какво представлява „важен конкурентен фактор“, и са посочени в точки 37 и 38 от Насоките за хоризонталните сливания.

- 234 Както обаче следва от точки 100—102 от жалбата в първоинстанционното производство, thyssenkrupp в действителност сочи двете хипотези, описани в точки 37 и 38 от Насоките за хоризонталните сливания, като релевантни критерии и счита, че в спорното си решение Комисията не е разгледала приложимостта на критериите относно понятието „важен конкурентен фактор“.
- 235 Следователно Общият съд не се е заблудил относно съдържанието на първото оплакване от петата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство.
- 236 На второ място, що се отнася до оплакването на thyssenkrupp — накратко, че Общият съд, от една страна, не е определил правилно релевантните критерии, за да се прецени дали TSE може да бъде квалифицирано като „важен конкурентен фактор“, и от друга страна, в точка 463 от обжалваното съдебно решение е изтъквал твърде широко понятието „важен конкурентен фактор“ — трябва да се отбележи, че в точки 460 и 461 от това съдебно решение Общият съд припомня съдържанието на точки 37 и 38 от Насоките за хоризонталните сливания, с които това понятие се въвежда.
- 237 В точка 462 от посоченото решение Общият съд констатира, че двете хипотези, изложени в точки 37 и 38 от Насоките за хоризонталните сливания — съгласно които е възможно, от една страна, предприятие, което наскоро е навлязло на съответния пазар, в бъдеще да упражнява силен конкурентен натиск върху другите присъстващи на този пазар предприятия и от друга страна, предприятие, чийто пазарен дял е относително малък, въпреки това да бъде важен конкурентен фактор, ако разработваните от него продукти са обещаващи — са само примери за положения, при които може да е налице важен конкурентен фактор.
- 238 Освен това в точка 463 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че видно от точка 37 от Насоките за хоризонталните сливания, понятието „важен конкурентен фактор“ позволява да се вземат предвид положения, при които пазарните дялове на предприятие могат да доведат до подценяване на неговата важност от гледна точка на конкуренцията. Според Общия съд посоченото понятие е съвместимо с точка 14 от тези насоки, според която пазарните дялове, макар да са релевантни, дават само полезна първоначална индикация за конкурентната значимост на участниците на пазара. Следователно според Общия съд Комисията трябва да извърши задълбочен анализ на условията за конкуренция, отчитайки и фактори, различни от пазарните дялове, като например последиците от концентрацията за конкуренцията между страните и възможните реакции от клиенти и конкуренти.
- 239 В този контекст в точки 464—466 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, накратко, че Комисията е извършила такъв подробен анализ на конкуренцията между страните по планираната концентрация и на упражнявания от TSE конкурентен натиск на пазара на ГПС за автомобилостроенето. Общият съд съответно приема, че тази институция е анализирала конкретните роли и капацитети на TSE, както и позицията му спрямо други участници, и е констатирала, че TSE се откроява от повечето от тези други участници.

- 240 В това отношение следва да се припомни, че от свързания прочит на точки 26, 37 и 38 от Насоките относно хоризонталните концентрации следва, че отстраняването на „важен конкурентен фактор“ по принцип е един от факторите, които могат да окажат влияние върху вероятността дадена концентрация да породи значителни некоординирани ефекти, и съответно позволяват да се прецени по-специално дали тази концентрация би довела до елиминирането на значителни конкурентни ограничения, които страните по концентрацията упражняват една върху друга (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 160).
- 241 Освен това съгласно съдебната практика понятието „важен конкурентен фактор“ не може да се прилага само за предприятия, които се конкурират особено агресивно от гледна точка на цените и принуждават своите конкуренти на пазара да се съобразяват с техните цени, или за предприятия, чиято ценова политика е в състояние да промени съществено конкурентните динамики на съответния пазар (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 166).
- 242 Съдът съответно вече е приел, че за да бъде квалифицирано предприятие като „важен конкурентен фактор“, е достатъчно, както се посочва в точка 37 от Насоките относно хоризонталните концентрации, то да играе по-важна роля в конкурентния процес, отколкото би могло да се предположи с оглед на пазарните му дялове или друг подобен параметър (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 167).
- 243 При това положение, без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд определя релевантните критерии, за да се прецени дали TSE може да бъде квалифицирано като „важен конкурентен фактор“, тълкува понятието „важен конкурентен фактор“, приемайки, че то обхваща и положения, в които пазарните дялове могат да доведат до подценяване на важността на предприятие, и приема, че Комисията трябва да извърши задълбочен анализ на условията за конкуренция, отчитайки и други фактори, като например последиците от концентрацията за конкуренцията между страните и възможните реакции от клиенти и конкуренти.
- 244 Следователно първото оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 245 Второто оплакване съдържа шест главни довода.
- 246 Що се отнася до първия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 222 от настоящото решение, следва да се припомни, че предвиденият в член 263 ДФЕС контрол за законосъобразност обхваща всички елементи от решенията на Комисията, върху които Общият съд осигурява задълбочен контрол, както от правна, така и от фактическа страна, с оглед на изтъкнатите от жалбоподателя основания и предвид всички представени от последния релевантни обстоятелства (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 48).
- 247 Следователно обхватът на осъществявания от Общия съд контрол се свежда до изтъкнатите от жалбоподателя основания, с изключение на абсолютните основания за отмяна.

- 248 От една страна, от точка 468 от обжалваното съдебно решение, която не се оспорва от thyssenkrupp, обаче следва, че в първоинстанционното производство това дружество само твърди, че не схваща ясно на какви доказателства се уповава Комисията, за да приеме, че TSE е направило инвестиции, надхвърлящи средното равнище, и се е съсредоточило върху увеличението на своя пазарен дял в сектора на ГПС за автомобилостроенето. Освен това thyssenkrupp упреква Комисията, че в съображение 896 от спорното си решение отхвърля доказателствата, представени от thyssenkrupp и TSE с цел да покажат, че и други доставчици на ГПС за автомобилостроенето правят в момента инвестиции, аналогични на правените от TSE в този сектор, с мотива, че тези доказателства противоречали на отговорите на самите доставчици и на клиентите в посочения сектор.
- 249 Разглеждайки тези оплаквания в точки 475—479 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, накратко, противно на твърденията на thyssenkrupp, че спорното решение на Комисията съдържа съвкупност от индикатори, които показват, че TSE е направило инвестиции, надхвърлящи средното равнище при ГПС за автомобилостроенето, и се е съсредоточило върху увеличението на своя пазарен дял в сектора на ГПС за автомобилостроенето. По-специално, в точка 476 от това решение Общият съд приема, че Комисията не може да бъде упрекувана в непосочване на доказателствата, на които се основава, тъй като, както следва по-специално от съображения 884—892, 948 и 954 от спорното ѝ решение, тя се основава на вътрешни документи на thyssenkrupp и на TSE, както и на отговорите на конкурентите и клиентите в рамките на провежданото от нея пазарно проучване.
- 250 Освен това в точки 477 и 478 от обжалваното съдебно решение, що се отнася до оплакването на thyssenkrupp, че в съображение 896 от спорното си решение Комисията не можела да отхвърли доказателствата на thyssenkrupp и на TSE, с които те се стремят да докажат, че други доставчици на ГПС за автомобилостроенето също правят в момента инвестиции, аналогични на тези на TSE, Общият съд констатира, че Комисията посочва в същото съображение 896, че се е основала на своето пазарно проучване, за да ги отхвърли.
- 251 От друга страна, в точки 484—486 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда оплакванията на thyssenkrupp, че Комисията не е сравнила инвестициите на TSE с тези на конкурентите му, нито пък е взела предвид разходите за изследователска и развойна дейност или плановете за вътрешна стратегия на тези конкуренти.
- 252 Както обаче ясно следва от точки 484—486 от обжалваното съдебно решение, Общият съд разглежда тези оплаквания и посочва, че в разглеждания случай в съображения 883—966 от спорното си решение Комисията извършва подробен анализ на конкретните роли, позиция и капацитети на TSE спрямо други участници на съответния пазар и констатира, че TSE се откроява от повечето от тези други участници. В точки 485 и 486 от обжалваното съдебно решение Общият съд уточнява, че за целите на своя анализ Комисията по-специално взема предвид инвестициите и плановете за разгръщане на четири конкурента на TSE.
- 253 При това положение критиката, отправена от thyssenkrupp срещу точки 476, 478, 484 и 486 от обжалваното съдебно решение, се оказва неоснователна.
- 254 Що се отнася до втория довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 223 от настоящото решение, достатъчно е да се отбележи, че thyssenkrupp не разкрива защо Общият съд не е трябвало да дава предимство на изявленията на

доставчиците, различни от TSE, при положение че, както отбелязва Комисията, те се намират в по-добра позиция от thyssenkrupp, за да коментират собствените си инвестиционни планове.

- 255 Следователно този довод на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 256 Що се отнася до третия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 224 от настоящото решение, трябва да се отбележи, от една страна, че в точка 478 от обжалваното съдебно решение Общият съд се стреми да отговори на доводите, чрез които thyssenkrupp упреква Комисията, че не е посочила доказателствата, на които се основава, за да квалифицира TSE като „важен конкурентен фактор“.
- 257 Thyssenkrupp обаче не оспорва преценката на Общия съд в точка 479 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателят не е доказал невъзможността Комисията да се позове на съвкупност от фактически точни, надеждни и съвпадащи индикатори, с които могат да се подкрепят изводите, направени в това отношение в съображения 883—966 от спорното й решение.
- 258 От друга страна, с точка 485 от обжалваното съдебно решение Общият съд цели да отговори на твърдението на thyssenkrupp, че Комисията не е сравнила инвестициите на TSE с тези на конкурентите му при квалифицирането на TSE като „важен конкурентен фактор“.
- 259 Дори обаче да се допусне, че Общият съд не е трябвало да се позовава на съображение 1079 от спорното решение на Комисията, тъй като то не е част от раздела от това решение, посветен конкретно на въпроса дали TSE е важен конкурентен фактор, трябва да се отбележи, че при всички положения, Общият съд се е основал на други съображения от посоченото решение, които показват, че Комисията действително прави такова сравнение.
- 260 Всъщност от точка 484 от обжалваното съдебно решение следва, че в съображения 883—966 от спорното си решение Комисията анализира конкретните роля и капацитети на TSE, позицията на TSE спрямо други участници на пазара и констатира, че TSE се откроява от повечето от тези други участници.
- 261 От съображение 896 от това решение на Комисията, разгледано от Общия съд в точка 477 от посоченото съдебно решение, обаче е видно, че тя анализира твърдението на страните по планираната концентрация за правени от самите конкуренти на TSE инвестиции, сравними с тези на TSE, и че констатира противоречието на това твърдение с получената от нея информация от същите конкуренти и от потребители на съответните продукти.
- 262 При това положение доводът на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като неотнотосим.
- 263 Що се отнася до четвъртия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точки 225—228 от настоящото решение, достатъчно е да се отбележи, че той се отнася за мотив, който е включен в обжалваното съдебно решение по съображения за изчерпателност. Тъй като обаче оплаквания, насочени срещу мотиви от акт на Общия съд, които са изложени по съображения за изчерпателност, не могат да доведат до неговата отмяна и следователно са неотнотосими (решение от 13 юли 2023 г., Комисия/СК Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, т. 96 и цитираната съдебна практика), този довод трябва да се отхвърли като неотнотосим.

- 264 Що се отнася до петия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 229 от настоящото решение, дори да се допусне, че в точка 487 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е обобщил правилно съображение 897 от спорното решение на Комисията, трябва да се приеме, че такава грешка е ирелевантна за твърдението на thyssenkrupp за пропуск от страна на Общия съд да разгледа самостоятелно твърдението му, че целта на инвестициите на TSE е само да се настигнат тези на конкурентите му. В точка 488 от това решение, която не се оспорва от thyssenkrupp, Общият съд всъщност посочва, че при всички положения, Комисията е отхвърлила това твърдение в съображения 920—932 от спорното си решение и че thyssenkrupp не привежда никакво достатъчно убедително доказателство за обратното, за да лиши от правдоподобност направените от Комисията преценки в посочените съображения.
- 265 При това положение петият довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 229 от настоящото решение, трябва да се отхвърли.
- 266 Що се отнася до шестия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и изложен в точка 230 от настоящото решение, трябва да се констатира, че този довод на thyssenkrupp почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 267 Както следва от точки 473 и 490 от обжалваното съдебно решение, в които са обобщени оплакванията на thyssenkrupp, пред Общия съд това дружество твърди само, че Комисията е пренебрегнала посочените доказателства. Това обстоятелство се потвърждава от прочита на точка 107 от жалбата в първоинстанционното производство.
- 268 В този контекст в точка 490 от обжалваното съдебно решение Общият съд обсъжда именно това оплакване и като се позовава на съображения 883—966 от спорното решение на Комисията, констатира, противно на твърденията на thyssenkrupp, че при разглеждането на всички представени ѝ доказателства Комисията взема предвид тези доказателства, но ги счита за недостатъчно убедителни, за да промени преценката си в това отношение.
- 269 Ето защо Общият съд не може да бъде упрекван, че самият той не е преценил доказателствата, предоставени от страните по планираната концентрация, или че не е уточнил в кои съображения от спорното си решение Комисията е разгледала тези доказателства.
- 270 При това положение второто оплакване от втората част от третото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 271 Следователно втората част от третото основание трябва да се отхвърли по същество.

По третата част от третото основание

– Доводи на страните

- 272 Thyssenkrupp твърди, че противно на изводите, следващи от точки 227 и сл. от решение от 28 май 2020 г., SK Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), Общият съд не е изискал от Комисията да докаже особена степен на близост между thyssenkrupp и TSE, както при пазара на ГПС за автомобилостроенето, така и при пазара на стоманата,

предназначена за опаковане. Според thyssenkrupp по този начин Общият съд е изтъквал и приложил погрешно понятието „близки конкуренти“, съдържащо се в точка 28 от Насоките за хоризонталните сливания.

- 273 Първо, в точка 532 от обжалваното съдебно решение, с която свършва разделът, посветен на ГПС за автомобилостроенето, Общият съд се позовавал на констатацията на Комисията, че thyssenkrupp и TSE са „близки“, а не „особено“ близки конкуренти. Подходът, следван от Общия съд в точки 513, 520 и 521 от обжалваното съдебно решение, впрочем показвал, че Общият съд не е изискал от Комисията да докаже, че тези две дружества са особено близки конкуренти.
- 274 Второ, в целия раздел от обжалваното съдебно решение, който е посветен на стоманата, предназначена за опаковане, по-специално в точки 740—745 и 750—752 от него, Общият съд квалифицирал страните по планираната концентрация като „близки“ конкуренти. По-специално, от преценките на Общия съд, съдържащи се в точки 735, 739, 747 и 751 от посоченото съдебно решение, ясно било видно непризнаването от Общия съд, че конкурентната близост по смисъла на точки 28 и сл. от Насоките за хоризонталните сливания изисква особена степен на близост. От тези точки от обжалваното съдебно решение съответно следвало, че Общият съд не е приложил подходящия критерий за особена степен на конкурентна близост.
- 275 Комисията оспорва както допустимостта, така и основателността на доводите на thyssenkrupp.
- 276 В писмената си реплика thyssenkrupp възразява и посочва, че тази част е допустима, от една страна, защото, макар в жалбата си в първоинстанционното производство то да не използва израза „особено близки конкуренти“, по-специално от точка 161 от нея било видно, че то има предвид точка 28 от Насоките за хоризонталните сливания и неприлагането от Комисията на правилния критерий, налагащ да се определи дали страните по планираната концентрация предлагат продукти, които много голям брой клиенти считат за съставляващи техния първи или втори избор, а това разкривало наличие на особена степен на конкурентна близост. От друга страна, тази проблематика била изтъкната от thyssenkrupp в хода на съдебното заседание пред Общия съд.

– *Съображения на Съда*

- 277 В това отношение следва да се припомни, както бе отбелязано в точка 123 от настоящото решение, че съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата до него не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Правомощията на Съда при обжалването всъщност се свеждат до преценка на правното разрешение, възприето по разискваните пред първата инстанция основания. Следователно страна не може да изтъкне за първи път пред Съда основание, което не е изтъкнала пред Общия съд, тъй като това би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия при обжалването са ограничени, с по-широк спор от този, който Общият съд е трябвало да разгледа.
- 278 В разглеждания случай обаче от жалбата в първоинстанционното производство, по-специално от точка 161 от нея, е видно, че макар thyssenkrupp да се позовава на точка 28 от Насоките за хоризонталните сливания, това не променя факта, че дружеството не упреква Комисията, че е допуснала грешка поради прилагането от тази институция при определянето на близостта на thyssenkrupp и TSE на критерий, който е по-малко строг от

изискващия двете предприятия да трябва да бъдат квалифицирани като „особено близки конкуренти“. На практика thyssenkrupp само твърди, че преценката дали е налице конкурентна близост, представлява главно икономическа преценка на степента на заместимост на продуктите на страните по планираната концентрация и че поставените от Комисията въпроси на клиентите, за да определи каква е конкурентната близост между страните по планираната концентрация, са погрешни.

- 279 Що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, че в хода на съдебното заседание пред Общия съд това дружество изрично е изтъкнало, позовавайки се на решение от 28 май 2020 г., СК Telecoms UK Investments/Комисия (T-399/16, EU:T:2020:217), необходимостта Комисията да докаже, че thyssenkrupp и TSE са „особено близки конкуренти“ както на пазара на ГПС за автомобилостроенето, така и на пазара на стоманата, предназначена за опаковане, достатъчно е да се констатира, че thyssenkrupp не привежда никакво доказателство, с което това твърдение може да се подкрепи.
- 280 Следователно третата част от третото основание в жалбата до Съда трябва да се отхвърли по същество.
- 281 Поради това третата част от третото основание се отхвърля.

По четвъртата част от третото основание

– Доводи на страните

- 282 Първо, thyssenkrupp упреква Общия съд, накратко, че в точки 279—287 от обжалваното съдебно решение не е разгледал доводите на това дружество, изложени в точки 63—68 от жалбата в първоинстанционното производство. Според посоченото дружество Общият съд само е възпроизвел доказателствата, на които се позовава Комисията в спорното си решение.
- 283 Второ, thyssenkrupp упреква Общия съд, накратко, че по-специално в точка 285 от обжалваното съдебно решение потвърждава преценките на Комисията, че ценовите увеличения след планираната концентрация се поддържат само от заплахата с ответни действия от страна на получения от концентрацията субект, ако АМ не се приспособи към ценовите увеличения. Според thyssenkrupp, без установяване на координирани ефекти, този подход позволява на Комисията да установява наличието на съществени възпрепятствания на ефективната конкуренция при всички концентрации. Thyssenkrupp уточнява, че всички следи се субекти всъщност се оказват насърчени да увеличат цените, ако могат правдоподобно да заплашват с ответни действия съперниците, които не се приспособяват.
- 284 Трето, thyssenkrupp упреква Общия съд, че в точки 611, 612, 615, 617 и 619 от обжалваното съдебно решение, без да извърши свой собствен анализ на въпроса дали АМ е жизнеспособна алтернатива за купувачите на БА или СЕХП, само обобщава спорното решение на Комисията, констатирайки, че икономическият ѝ анализ е „последователен“, „много правдоподобен“ и „солиден“.

- 285 Освен това според thyssenkrupp преценката на Общия съд, съдържаща се в точка 615 от обжалваното съдебно решение и отнасяща се за евентуалното поведение на АМ след ценово увеличение от страна на получения от концентрацията субект, е погрешна, тъй като Общият съд пренебрегнал факта, че търсенето при конкурент би се увеличило само ако той не следва (хипотетичното) увеличение на цените на получения от концентрацията субект.
- 286 Thyssenkrupp също така упреква Общия съд, че в точки 613 и сл. от обжалваното съдебно решение е пропуснал да оцени какви резервни капацитети могат да се считат за „достатъчни“.
- 287 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 288 Що се отнася, на първо място, до оплакването на thyssenkrupp, че в точки 279—287 от обжалваното съдебно решение Общият съд не разглежда доводите на това дружество, изложени в точки 63—68 от жалбата в първоинстанционното производство, трябва да се констатира, че това оплакване почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 289 Доводите на thyssenkrupp, съдържащи се в точки 63—68 от жалбата в първоинстанционното производство и обобщени в точки 270 и 271 от обжалваното съдебно решение, са отхвърлени в точки 282—290 от последното. По-специално, както следва от точки 282, 283, 285 и 287—289 от посоченото съдебно решение, Общият съд констатира, че Комисията се е основала на редица доказателства, на реалното и ефективно поведение на АМ на пазара на ГПС за автомобилостроенето, както и на предоставените от thyssenkrupp и TSE икономически данни, за да установи, че АМ не би било насърчено да реагира с увеличение на своето производство на ценовите увеличения на получения от планираната концентрация субект. Освен това, както следва от точка 288 от обжалваното съдебно решение, Общият съд одобрява изводите на Комисията, като се основава на своя собствена проверка на посочените доказателства.
- 290 На второ място, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, накратко, че по-специално в точка 285 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е потвърдил заключението на Комисията, че ценовите увеличения след планираната концентрация се поддържат само от заплахата с ответни действия от страна на получения от концентрацията субект, ако АМ не се приспособи към ценовите увеличения, трябва да се констатира, че това твърдение също почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 291 От една страна, както следва от точка 266 от това решение, Общият съд разглежда твърдението на thyssenkrupp, че Комисията имплицитно заключава, че координирани хоризонтални ефекти има, тъй като според тази институция АМ координира своите цени с получения от планираната концентрация субект и този субект отчита това координиране при вземането на ценовите си решения след планираната концентрация. В точки 268 и 269 от посоченото решение Общият съд отхвърля това твърдение на thyssenkrupp и накратко, констатира, че Комисията дори имплицитно не сочи каквото и да било наличие на координирани хоризонтални ефекти между АМ и получения от тази концентрация субект.

- 292 От друга страна, в точки 282—290 от същото решение Общият съд отхвърля твърдението на thyssenkrupp, накратко, че в спорното решение на Комисията е допусната явна грешка в преценката, що се отнася до използваните доказателства, за да се установи липсата на стимул за АМ да упражнява натиск върху увеличение на цените след планираната концентрация, въпреки огромните възможности, с които то разполага.
- 293 В рамките на своята преценка Общият съд изобщо не констатира, че ценовите увеличения след планираната концентрация се поддържат само от заплахата с ответни действия от страна на получения от концентрацията субект, ако АМ не се приспособи към ценовите увеличения.
- 294 На трето и последно място, що се отнася до доводите на thyssenkrupp, изложени в точки 284—286 от настоящото решение, трябва да се отбележи, що се отнася до точки 611, 612, 615, 617 и 619 от обжалваното съдебно решение, че последните са част от разглеждането от Общия съд на третата част от четвъртото основание в жалбата в първоинстанционното производство, отнасяща се за грешка при прилагане на правото и явни грешки в преценката във връзка с възможностите на клиентите да сменят доставчика си в ЕИП.
- 295 От точки 611—620 от обжалваното съдебно решение достатъчно ясно следва, противно на твърденията на thyssenkrupp, че Общият съд не само отхвърля упрека на това дружество за липса на надлежно доказване от Комисията, че след планираната концентрация АМ няма да бъде жизнеспособна алтернатива за купувачите на БЛ или СЕХП, а извършва своя собствена преценка на изводите на Комисията.
- 296 Всъщност, след като констатира по-специално в точки 612 и 616 от обжалваното съдебно решение, че както при пазара на БЛ, така и при този на СЕХП Комисията обосновава своя прогнозен анализ на стимулите за АМ да се противопостави на евентуално увеличение на цените на получения от планираната концентрация субект, Общият съд, най-напред, в точка 614 от това решение извършва проверка по въпроса дали този анализ съответства на точки 32—35 от раздел „Конкуренти, за които няма вероятност да увеличат доставките при увеличение на цените“ от Насоките за хоризонталните сливания. В края на своята проверка той приема, че увеличението на производството не е вероятно, по-специално, когато конкурентите имат капацитетни ограничения, както при АМ в разглеждания случай за БЛ.
- 297 По-нататък, както следва от точка 615 от обжалваното съдебно решение, Общият съд разглежда прогнозния анализ на Комисията и констатира, че е много вероятно, изправени пред евентуално увеличение на цените от страна на получения от планираната концентрация субект, клиентите, които биха се опитали да се насочат към конкурент като АМ, който е единственият друг значим участник на съответния пазар, също да се сблъснат с ценови увеличения.
- 298 Всъщност според Общия съд, когато такъв конкурент види, че търсенето на неговите продукти се увеличава, той самият едностранно е насърчен да увеличи цените, а не да ги поддържа постоянни или да ги намали с цел да спечели нови клиенти, тъй като това би противоречало на оптимизирането на печалбите му. Поради това Общият съд одобрява прогнозния анализ на Комисията като последователен и много правдоподобен и противно на твърденията на thyssenkrupp, Общият съд не може да бъде упрекуван, че в точка 615 от обжалваното съдебно решение е определил неправилно евентуалното поведение на АМ

при ценово увеличение от страна на получения от планираната концентрация субект, предвид по-специално капацитетните ограничения на това дружество, отбелязани в точка 613 от това решение.

- 299 Освен това в точка 617 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че логическият анализ, който е изложен в точки 612 и сл. от това решение и се отнася за пазара на БА, е относим по същество и за пазара на СЕХП. Така той потвърждава, че прогнозният анализ на Комисията, според който АМ би било насърчено не да се противопостави на евентуално увеличение на цените на СЕХП след планираната концентрация, а по-скоро да го последва и да се възползва от него, всъщност е също така последователен и много правдоподобен, предвид също вероятността олигополната структура на пазара на СЕХП да се подсили още повече вследствие на концентрацията.
- 300 Накрая, в точка 619 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че прогнозният анализ на Комисията, извършен в съображения 1288 и 1289, както и в съображения 1294 и сл. от спорното ѝ решение, действително се основава на солиден икономически анализ на реакцията на АМ спрямо евентуално увеличение на цените на получения от концентрацията субект на пазарите на БА и на СЕХП.
- 301 При това положение Общият съд не може да бъде упрекван, че не е извършил свой собствен анализ на преценката на Комисията по въпроса дали АМ би било жизнеспособна алтернатива за купувачите на БА или на СЕХП. Следователно това оплакване на thyssenkrupp почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 302 Общият съд не може да бъде упрекван също, че в точки 613 и сл. от обжалваното съдебно решение е пропуснал да оцени резервните капацитети, които могат да се сметат за „достатъчни“. В това отношение е достатъчно да се отбележи, от една страна, че нито от точка 136 от жалбата в първоинстанционното производство, нито от точка 601 от обжалваното съдебно решение, в която се възпроизвеждат доводите на thyssenkrupp в първоинстанционното производство, следва, че това дружество е изтъкнало такъв довод пред Общия съд, а това прави този упрек явно недопустим. От друга страна, Общият съд взема предвид резервните капацитети на АМ, тъй като, както следва от точки 612, 613, 618 и 619 от това решение, Общият съд се позовава на съображение 1289 от спорното решение на Комисията, съдържащо приблизителна оценка на резервните капацитети на конкурентите на получения от планираната концентрация субект, и по-специално на тези на АМ.
- 303 Поради това четвъртата част от третото основание трябва да се отхвърли частично като недопустима и частично по същество.

По петата част от третото основание

– Доводи на страните

- 304 С първото си оплакване thyssenkrupp упреква Общия съд, първо, че е пропуснал да отбележи невъзможността въз основа на настоящата стратегия на TSE да се приеме, че установените в ЕИП клиенти не представляват стратегическа цел за азиатските доставчици Posco, Hyundai Steel и Baosteel, без тези предприятия да бъдат попитани пряко каква е тяхната стратегическа цел. Второ, според thyssenkrupp точка 545 от обжалваното съдебно

решение съдържа противоречие, тъй като в нея Общият съд приема, от една страна, че Posco, Hyundai Steel и Baosteel успяват да задоволят значителен дял от нуждите на някои клиенти, а от друга страна, че „самите клиенти изразяват ясно предпочитание към снабдяването вътре в ЕИП“. Трето, според thyssenkrupp в точка 545 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно изисква от това дружество да докаже, че всички клиенти могат да бъдат снабдявани в значителна степен от вносители. Четвърто, thyssenkrupp твърди, че Общият съд пренебрегва релевантните доказателства, приемайки в точка 545 от обжалваното съдебно решение, че причините за оправдаването на факта, че Fiat Chrysler Automobiles NV (наричано по-нататък „FCA“) се снабдява, прибягвайки до внос, не са относими към другите клиенти.

- 305 С второто си оплакване thyssenkrupp твърди, първо, че в точка 645 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е извършил свой собствен анализ на твърдението на thyssenkrupp, че Комисията придава прекомерна тежест на някои изявления на клиенти относно ограничения, дължащи се, както се твърди, на нестабилността на търсенето, а само е описал подхода на Комисията и се е позовал на отговорите, дадени на въпросник 13, без да дава други обяснения.
- 306 Второ, според thyssenkrupp в точка 646 от обжалваното съдебно решение Общият съд обръща тежестта на доказване, приемайки, че направеното от thyssenkrupp оплакване за пренебрегване от Комисията на факта, че самите страни продават значителни обеми на установени извън ЕИП клиенти, може да има само твърде ограничена релевантност за анализа на разглежданите пазари и на реакцията на установените вътре в ЕИП клиенти, тъй като thyssenkrupp не доказало обратното.
- 307 Трето, thyssenkrupp твърди, от една страна, че в точка 647 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил доказателствата, с които разполага, и че мотивите му са противоречиви. Всъщност според него, макар Общият съд да констатира, че вътрешните документи на thyssenkrupp, възпроизведени в изображения 200 и 201 от спорното решение на Комисията, „затвърждават“ констатациите на Комисията относно важността на сроковете, погрешното тълкуване на тези вътрешни документи от Комисията непременно има отражение върху преценката на тази институция.
- 308 От друга страна, що се отнася до качеството на вноса, thyssenkrupp упреква Комисията, накратко, че в съображения 1312—1316 от спорното си решение подбира цитати, извлечени от нейното пазарно проучване, и пренебрегва противоречащата им информация, идваща от страните или от същото проучване. В това отношение според thyssenkrupp, видно от точка 649 от обжалваното съдебно решение, Общият съд само се позовава на отговорите, дадени на въпрос 63 от въпросник 4, без да извършва свой собствен анализ.
- 309 Комисията оспорва както основателността на твърдението на thyssenkrupp, така и допустимостта на някои от неговите доводи.

– *Съображения на Съда*

- 310 Що се отнася до първото оплакване на thyssenkrupp, относно отражението на вноса на продукти от ГПС за автомобилостроенето върху конкуренцията, трябва да се отбележи, че Общият съд разглежда седмата част от третото основание в жалбата в първоинстанционното производство в точки 534—551 от обжалваното съдебно решение.

- 311 Най-напред, в точки 541—544 от това решение Общият съд разглежда отправения срещу Комисията упрек от thyssenkrupp, че тази институция не е обсъдила достатъчно въпроса доколко вносът би оказал натиск върху страните след привеждането в действие на планираната концентрация.
- 312 В това отношение Общият съд приема, накратко, че съгласно съображение 974 от спорното решение на Комисията проведеното от нея пазарно проучване е показало, че възможните бъдещи потоци внос на ГПС за автомобилостроенето към ЕИП са минимални и че вносът оказва ограничен натиск поради фактори от структурно и регулаторно естество, като например по-дългите срокове за изпълнение, липсата на отреагиране от страна на вносителите, риска от повреждане по време на превоза, липсата на технически капацитети на установените извън ЕИП доставчици, липсата на търговско присъствие в ЕИП, както и мерките за търговска защита, наложени наскоро за вноса на продукти от ГПС за автомобилостроенето.
- 313 По-нататък, в точки 545 и 546 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, накратко, че само с изтъкнатия от thyssenkrupp рядък пример с FCA като клиент, който се снабдява, прибягвайки до внос, не може да се обори фактът, че голямото мнозинство от клиентите от автомобилния сектор не се снабдяват или го правят в пренебрежима степен от установени извън ЕИП доставчици, без вероятност това да се промени в бъдеще, както следва от съображения 974 и 981 от спорното решение на Комисията, които не се оспорват от thyssenkrupp. По-специално, според Общия съд фактът, че конкретен клиент от автомобилния сектор се снабдява чрез внос, не означава, че същото се отнася за всички клиенти.
- 314 Освен това в точки 547—549 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда отправения към Комисията упрек от thyssenkrupp, че тази институция, без да пита Posco, Hyundai Steel и Baosteel дали установените в ЕИП клиенти са тяхната стратегическа цел, в съображение 1001 от спорното си решение извежда въз основа на настоящата стратегия на TSE констатацията, че тези установени в ЕИП клиенти не са такава цел за посочените дружества.
- 315 В това отношение, първо, Общият съд приема, че посочените дружества не съсредоточават своите стратегии върху клиентите в ЕИП, тъй като изпращането на продукти по целия свят е трудно и скъпо. Второ, Общият съд констатира, че Комисията се позовава на таблица № 8 от спорното си решение, изготвена с данни, които са предоставени от страните по планираната концентрация, за да приеме, че ограничените обеми на вноса в ЕИП показват, че този внос оказва ограничен натиск върху установените в ЕИП доставчици. Трето, според Общия съд пазарното проучване на Комисията показва, че самите клиенти изразяват ясно предпочитание към снабдяването вътре в ЕИП. Така според Общия съд, дори да се допусне, че Комисията не бе заключила въз основа на настоящата стратегия на TSE, че клиентите на това дружество не са стратегическа цел за Posco, Hyundai Steel и Baosteel, тази институция непременно би стигнала до същата констатация, а именно че въпросните клиенти не са стратегическа цел за тези дружества.
- 316 Накрая, в точка 550 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че Posco има минимално значение като конкурент на thyssenkrupp и TSE на пазара на ГПС за автомобилостроенето в ЕИП. Тази констатация не се оспорва от thyssenkrupp пред Съда.

- 317 Общият съд съответно констатира в точка 551 от обжалваното съдебно решение, че предвид всички мотиви, съдържащи се в точки 540—550 от това решение, thyssenkrupp няма причина да упреква Комисията, че в съображения 967—1033 от спорното си решение е допуснала явни грешки в преценката, опорочаващи извода, че вносът оказва ограничен конкурентен натиск върху доставчиците от ЕИП в сектора на ГПС за автомобилостроенето вътре в ЕИП.
- 318 В този контекст, на първо място, трябва да се разгледа третото твърдение, направено в рамките на първото оплакване на thyssenkrupp, че в точка 545 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно изисква от това дружество да докаже, че всички клиенти могат да бъдат снабдявани в значителна степен от вносители.
- 319 В това отношение трябва да се констатира, че това твърдение почива на погрешен прочит на въпросната точка 545.
- 320 В същата точка 545 Общият съд на практика приема, че „фактът, че конкретен клиент от автомобилния сектор се снабдява чрез внос, не означава, че това важи за всички клиенти“. Тази констатация обаче не означава, че Общият съд е изискал от thyssenkrupp да докаже, че всички клиенти могат да бъдат снабдявани в значителна степен от вносители. Общият съд всъщност уточнява, че „[п]ри всички положения един-единствен пример и дори няколко редки примера не могат сами по себе си да опровергават факта, че голямото мнозинство от клиентите от автомобилния сектор не се снабдяват или го правят в пренебрежима степен от установени извън ЕИП доставчици“. Налага се съответно констатацията, че Общият съд просто уточнява, че от изолирани примери не може да се прави общ извод.
- 321 На второ място, трябва да се разгледа четвъртото твърдение, направено в рамките на първото оплакване на thyssenkrupp, че в точка 545 от обжалваното съдебно решение Общият съд пренебрегва релевантните доказателства, приемайки, че причините за оправдаването на факта, че FCA се снабдява, прибягвайки до внос, не са относими към другите клиенти.
- 322 В това отношение, след като thyssenkrupp не оспорва по същество преценката на Общия съд, съдържаща се в точка 545 от обжалваното съдебно решение, че „един-единствен пример и дори няколко редки примера не могат сами по себе си да опровергават факта, че голямото мнозинство от клиентите от автомобилния сектор не се снабдяват или го правят в пренебрежима степен от установени извън ЕИП доставчици“, доводите на thyssenkrupp относно FCA трябва да се отхвърлят като неотнесими.
- 323 На трето място, трябва да се разгледа второто твърдение, направено в рамките на първото оплакване на thyssenkrupp, че в точка 545 от обжалваното съдебно решение има противоречие, тъй като Общият съд счел, от една страна, че Posco, Hyundai Steel и Baosteel успяват да задоволят значителен дял от нуждите на някои клиенти, а от друга страна, че „самите клиенти изразяват ясно предпочитание към снабдяването вътре в ЕИП“.
- 324 Това твърдение обаче също почива на погрешен прочит на точка 545 от обжалваното съдебно решение. В същата точка 545 Общият съд всъщност изобщо не приема, че Posco, Hyundai Steel и Baosteel успяват да задоволят значителен дял от нуждите на някои или всички клиенти, установени в ЕИП. Напротив, както бе припомнено в точка 313 от настоящото решение, Общият съд констатира, накратко, че само с изтъкнатия от

thyssenkrupp рядък пример с FCA не може да се обори фактът, че голямото мнозинство от клиентите от автомобилния сектор, установени в ЕИП, не се снабдяват или го правят в пренебрежима степен от установени извън ЕИП доставчици. По-специално, според Общия съд фактът, че конкретен клиент от автомобилния сектор се снабдява чрез внос, не означава, че това важи за всички клиенти. Този извод е последователен спрямо констатацията, че тези клиенти не представляват стратегическа цел за установените извън ЕИП доставчици.

325 На четвърто и последно място, трябва да се обсъди първото твърдение на thyssenkrupp, направено в рамките на първото оплакване на това дружество, че без Posco, Hyundai Steel и Baosteel да бъдат попитани пряко каква е тяхната стратегическа цел, Общият съд не е можел да приеме въз основа на информацията, с която разполага, че клиентите от ЕИП не са стратегическа цел за тези азиатски доставчици.

326 Този довод трябва да се отхвърли като неотносим. Въпросът дали установените в ЕИП клиенти представляват стратегическа цел за Posco, Hyundai Steel и Baosteel, всъщност е ирелевантен, тъй като, от една страна, както следва от точки 541—544 от обжалваното съдебно решение, проведеното от Комисията пазарно проучване е показало, че възможните бъдещи потоци внос на ГПС за автомобилостроенето към ЕИП са минимални и че вносът оказва ограничен натиск поради фактори от структурно и регулаторно естество, като например по-дългите срокове за изпълнение, липсата на отреагиране от страна на вносителите, риска от повреждане по време на превоза, липсата на технически капацитети на установените извън ЕИП доставчици, липсата на търговско присъствие в ЕИП, както и мерките за търговска защита, наложени наскоро за вноса на продукти от ГПС за автомобилостроенето.

327 От друга страна, както следва от точки 545 и 546 от обжалваното съдебно решение, Общият съд констатира, че голямото мнозинство от клиентите от автомобилния сектор не се снабдяват или го правят в пренебрежима степен от установени извън ЕИП доставчици, без вероятност това да се промени в бъдеще, както следва от съображения 974 и 981 от спорното решение на Комисията, които не се оспорват от thyssenkrupp.

328 Следователно, дори да се допусне, че от настоящата стратегия на TSE Комисията погрешно е извела констатацията, че въпросните клиенти не представляват такава цел за посочените доставчици, такава евентуална грешка не може да засегне преценката на Общия съд, съдържаща се в точка 551 от обжалваното съдебно решение, че предвид всички мотиви, съдържащи се в точки 540—550 от това решение, thyssenkrupp няма причина да упреква Комисията, че в съображения 967—1033 от спорното си решение е допуснала явни грешки в преценката, опорочаващи извода, че вносът оказва ограничен конкурентен натиск върху доставчиците, установени в ЕИП, в сектора на ГПС за автомобилостроенето вътре в ЕИП.

329 Поради това първото оплакване трябва да се отхвърли по същество.

330 Що се отнася до първия от трите довода, изтъкнат в рамките на второто оплакване и посочен в точка 305 от настоящото решение, трябва да се приеме, че този довод почива на погрешен прочит на точка 645 от обжалваното съдебно решение. В същата точка 645 Общият съд уточнява, че „видно от проведеното от Комисията пазарно проучване, и по-специално видно от отговорите на въпросник 13 (приложение A.4h), Комисията не е, както твърди [thyssenkrupp], придала прекомерна тежест на някои изявления на клиенти. Заключениета на Комисията в съображения 1307—1309 от [спорното ѝ] решение всъщност

отразяват в разумна степен тези отговори“. Общият съд добавя, „че макар Комисията да не споменава в [спорното си] решение изявленията на клиенти, потвърдили използването на консигнационни наличности в ЕИП или толерирането от тяхна страна на дълги срокове, това не означава непременно, че Комисията ги е пренебрегнала. В разглеждания случай Комисията просто счита, както това следва по-специално от съображение 1311 от посоченото ѝ решение, че тези изявления не са достатъчно представителни или релевантни сред всички получени отговори от клиентите в рамките на нейното пазарно проучване“. Накрая, Общият съд подчертава, „че при прочит на отговорите от посочения въпросник 13 се оказва, че случаят всъщност е именно такъв“.

- 331 От тази точка достатъчно ясно следва, че когато Общият съд се позовава на проведеното от Комисията пазарно проучване, по-специално на отговорите на въпросник 13, и въз основа на него прави извода, че Комисията не е придала прекомерна тежест на изявленията на клиенти, този съд извършва собствена проверка на доказателствата. Наличието на тази проверка освен това се подкрепя, от една страна, от второто изречение в точка 645 от обжалваното съдебно решение, където Общият съд приема, че констатациите на Комисията „отразяват в разумна степен тези отговори“, и от друга страна, от последното изречение в тази точка, от което без никакво двусмислие следва, че Общият съд извършва свой собствен прочит на тези отговори.
- 332 При това положение първият довод на thyssenkrupp в рамките на второто оплакване трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 333 Що се отнася до втория довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и посочен в точка 306 от настоящото решение, достатъчно е да се отбележи, че този довод почива на погрешен прочит на точка 646 от обжалваното съдебно решение, тъй като, както следва от същата точка, Общият съд в действителност приема, че това оплакване е практически ирелевантно за анализа на Комисията на конкурентния натиск, упражняван от вноса върху получения от концентрацията субект. Следователно този довод трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 334 Що се отнася до третия довод, изтъкнат в рамките на второто оплакване и посочен в точка 307 от настоящото решение, достатъчно е да се констатира, що се отнася до твърдяното изопачаване на доказателствата, че в разглеждания случай thyssenkrupp само общо критикува преценките на Общия съд, без обаче да доказва, че логическият анализ на последния почива на изопачаване на конкретните доказателства, от което очевидно да следва, че този съд явно е прекрачил границите на разумната преценка. Следователно в тази си част твърдението на thyssenkrupp трябва да се отхвърли като недопустимо, тъй като не съответства на изискванията, припомнени в точка 102 от настоящото решение.
- 335 Тъй като thyssenkrupp освен това твърди, че логическият анализ, съдържащ се в точка 647 от обжалваното съдебно решение, е противоречив, трябва да се отбележи, че твърдението му почива на погрешен прочит на тази точка. В същата точка 647 Общият съд всъщност приема, че констатациите на Комисията за важността на сроковете за доставка като релевантен фактор, за да се прецени дали вносът упражнява конкурентен натиск върху получения от планираната концентрация субект в сектора на стоманата с метално покритие, предназначена за опаковане, в ЕИП, са надлежно и достатъчно обосновани в съображения 1307—1309 и 1311 от спорното решение на Комисията.

- 336 Следователно според Общия съд въпросът дали Комисията е допуснала грешка при тълкуването на вътрешните документи, които са възпроизведени в изображения 200 и 201 от спорното ѝ решение и само „затвърждават“ нейните констатации, не може да има никакво решаващо отражение върху анализа на Комисията, който е достатъчно обоснован с други доказателства.
- 337 При това положение твърдението на thyssenkrupp, че точка 647 от обжалваното съдебно решение съдържа противоречиви мотиви, трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 338 Накрая, що се отнася до твърдението, че в точка 649 от обжалваното съдебно решение Общият съд само се позовава на отговорите на въпрос от използван от Комисията въпросник, без да извърши свой собствен анализ, трябва да се приеме, че това твърдение също почива на погрешен прочит на въпросната точка 649.
- 339 Всъщност, видно от същата точка 649, според Общия съд твърдението на thyssenkrupp, че по-малко от половината от консултираните клиенти декларират наличие на разлики между установените вътре в ЕИП доставчици и намиращите се извън ЕИП вносители, що се отнася до капацитета им да отговорят на търсенето на клиентите, трябва да се отхвърли. За да обоснове тази преценка, Общият съд приема, че thyssenkrupp е извършило частичен и пристрастен прочит на отговорите, дадени от клиентите на разглеждания въпрос. Както следва от третото изречение в точка 649 от обжалваното съдебно решение, Общият съд непременно е извършил своя собствена проверка на отговорите на този въпрос от въпросника, констатирайки, противно на твърденията на thyssenkrupp, че съгласно тези отговори мнозинството от клиентите, отговорили на въпроса, посочват наличието на такива разлики.
- 340 Следователно второто оплакване от петата част трябва да се отхвърли като частично недопустимо и частично неоснователно.
- 341 С оглед на всички гореизложени съображения петата част от третото основание трябва да се отхвърли частично като недопустима и частично по същество.

По шестата част от третото основание

– Доводи на страните

- 342 Thyssenkrupp твърди, че в точки 377—384 и 594—597 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил доказателствата, с които разполага, и е допуснал грешка при прилагане на правото при осъществяването на съдебния контрол върху изчисляването от Комисията на ННІ, що се отнася до пазарите на ГПС, на БА и на СЕХП.
- 343 В разглеждания случай според thyssenkrupp изчислените от Комисията ННІ за съответните релевантни пазари са изкуствено завишени и Общият съд е трябвало да установи, че тези явно погрешни стойности не могат да бъдат използвани, за да се докаже наличието на евентуално съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция на тези пазари. Общият съд всъщност погрешно счел, че тези ННІ нямат никакво отражение върху преценката на Комисията и че прилагането на правилните ННІ би довело тази институция до същия резултат, а именно до установяването на съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция.

344 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

– *Съображения на Съда*

- 345 Що се отнася, на първо място, до пазара на ГПС, трябва да се отбележи, че в точки 370—384 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда упреците на thyssenkrupp относно изчисляването на ННІ преди и след привеждането в действие на планираната концентрация.
- 346 В рамките на своята проверка, в точки 379 и 381 от това решение Общият съд приема, накратко, че дори да се приеме предложеното от thyssenkrupp изчисляване — съгласно което ННІ на пазара на ГПС е 1 821 преди планираната концентрация и 2 013 след нея, с делта 192 — нивата и нарастването на ННІ за пазара на ГПС надхвърлят праговете, които са определени в точки 19—21 от Насоките за хоризонталните сливания и над които е възможно да възникнат хоризонтални проблеми за конкуренцията на съответния пазар, също като в изчислението на Комисията.
- 347 Освен това, видно от точка 381 от посоченото решение, Общият съд подчертава, че стойността на делта е еднаква в изчислението на Комисията и в това на thyssenkrupp, а това означавало, че и в това отношение няма разлика между двете изчисления на ННІ.
- 348 Що се отнася, на второ място, до пазарите на БА и на СЕХП, от точки 594—596 от обжалваното съдебно решение е видно, че макар thyssenkrupp да упреква Комисията, накратко, че е допуснала същата изчислителна грешка като допуснатата за пазара на ГПС за автомобилостроенето, Общият съд отхвърля този упрек като неотносим поради същите причини.
- 349 При това положение, без да допуска грешка при прилагане на правото, Общият съд е могъл да приеме, че твърдението на thyssenkrupp за допуснати грешки при изчисляването на ННІ трябва да се отхвърли като неотносимо.
- 350 Всъщност съгласно точки 16 и 21 от Насоките за хоризонталните сливания абсолютното ниво на ННІ може да даде първоначална индикация за конкурентния натиск, който ще се упражнява на пазара след планираната операция по концентрация. Освен това делта се използва от Комисията като полезен индикатор за промяната в степента на концентрация, която ще настъпи пряко в резултат от тази операция. При всички положения, тези стойности не водят до презумпция за наличие или липса на такива проблеми.
- 351 Доколкото обаче стойностите на ННІ и на делта надхвърлят праговете, посочени в точка 20 от Насоките за хоризонталните сливания, това обстоятелство може да бъде използвано като индикатор за потенциалните антиконкурентни последици от съответната концентрация.
- 352 Поради това, след като thyssenkrupp не оспорва факта, че какъвто и да бъде прилаганият метод за изчисляване (включително предлаганият от thyssenkrupp метод за изчисляване), стойностите на ННІ и на делта надхвърлят праговете, посочени в точка 20 от Насоките за хоризонталните сливания, шестата част от третото основание трябва да се отхвърли като неотносима.

- 353 Що се отнася до твърдението на thyssenkrupp за изопачаване на някои доказателства, съдържащи се в преписката, с която разполага Общият съд, то трябва да се отхвърли като недопустимо, тъй като това дружество не посочва точно кои са тези доказателства.
- 354 Поради това шестата част от третото основание трябва да се отхвърли частично като недопустима и частично по същество.
- 355 С оглед на всички гореизложени съображения третото основание трябва да се отхвърли частично като недопустимо и частично по същество.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 356 С първото си оплакване thyssenkrupp упреква Общия съд, че в точки 300—303 от обжалваното съдебно решение е изопачил някои доказателства и съответно, че не се е произнесъл по твърдението му, което е част от третото оплакване от втората част от третото основание в първоинстанционното производство, че Комисията е уведомила страните по планираната концентрация за новия си икономически анализ, развит в съображение 1095 от спорното ѝ решение, едва на етапа на окончателното решение.
- 357 Thyssenkrupp твърди, накратко, че Общият съд е изопачил доказателствата, съдържащи се в преписката му, по начин, който съвсем очевидно е в противоречие с правилното тълкуване на посоченото съображение. Това дружество отбелязва, че в точки 301 и 302 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовава само на писмото с изложение на фактите и погрешно посочва, че Комисията изобщо не е променила икономическия анализ, изложен от нея в това съображение.
- 358 С второто си оплакване thyssenkrupp твърди, че тъй като съображение 1095 от спорното решение на Комисията съдържа неин нов икономически анализ, който му е бил съобщен за пръв път със спорното ѝ решение, в точки 300—303 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, констатирайки, че Комисията не е нарушила правото на защита на thyssenkrupp. По-специално, в хода на административното производство на това дружество не била дадена възможност за изслушване на възраженията му по този анализ, а това според thyssenkrupp съставлява нарушение на правото му на защита, произтичащо от член 18, параграф 3 от Регламент № 139/2004 и член 13, параграф 2 от Регламент № 802/2004, изменен с Регламент за изпълнение № 1269/2013.
- 359 Комисията оспорва доводите на thyssenkrupp.

Съображения на Съда

- 360 Що се отнася до първото оплакване на thyssenkrupp — че е имало изопачаване на някои доказателства, съдържащи се в преписката, която е била на разположение на Общия съд — следва да се припомни, както бе отбелязано в точка 102 от настоящото решение, че в жалбата до Съда трябва точно да се посочат критикуваните части от съдебното решение, чиято отмяна се иска, и правните доводи, с които конкретно се подкрепя това искане. Ето

защо, когато съответният жалбоподател твърди, че Общият съд е изопачил доказателства, той трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от Общия съд, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване.

- 361 В разглеждания случай thyssenkrupp впрочем, накратко, само упреква Общия съд, че е изопачил доказателствата, съдържащи се в преписката му, и съответно, че в точки 300—302 от обжалваното съдебно решение е счел погрешно, че съображение 1095 от спорното решение на Комисията не съдържа никакъв неин нов икономически анализ.
- 362 Това дружество обаче не посочва грешките в анализа, които са довели Общия съд при преценката му на документа, посочен в жалбата до Съда, до твърдяното изопачаване. То само критикува общо извършените от Общия съд констатации, без същевременно да доказва, че логическият анализ на последния почива на конкретно изопачаване на доказателствата, нито че явното прекрачване на границите на разумната преценка от този съд е очевидно.
- 363 Поради това първото оплакване от четвъртото основание трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 364 Що се отнася до второто оплакване на thyssenkrupp — че правото на защита на това дружество е нарушено, тъй като в хода на административното производство не му била дадена възможност за изслушване на възраженията му по нов, според него, икономически анализ, съдържащ се в съображение 1095 от спорното решение на Комисията — от точка 302 от обжалваното съдебно решение е видно, че според Общия съд това съображение не съдържа никакъв нов икономически анализ на Комисията.
- 365 Поради това, след като, както следва от точки 361 и 362 от настоящото решение, thyssenkrupp не успява да докаже, че Общият съд е изопачил доказателствата, достигайки до такава констатация, второто оплакване от четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 366 Следователно четвъртото основание трябва да се отхвърли частично като недопустимо и частично по същество.

По петото основание

Доводи на страните

- 367 С петото си основание thyssenkrupp твърди, на първо място, че Общият съд не се е произнесъл по седмото основание, изтъкнато в жалбата в първоинстанционното производство, защото не го е разбрал правилно.
- 368 Със седмото основание thyssenkrupp твърдяло не само, че Комисията е допуснала процедурна грешка, тъй като не използвала изпълнителните си правомощия, за да се снабди с по-голям брой отговори на обикновените искания за информация, изпратени в съответствие с член 11 от Регламент № 139/2004. С това основание thyssenkrupp всъщност твърдяло също, накратко, че Комисията не трябва да придава доказателствена стойност на произволните и непълни отговори, които е получила в хода на административното

производство, по-специално, защото по-малко от половината от адресатите, до които Комисията е счела за необходимо да изпрати обикновени искания за информация, действително са отговорили.

- 369 След като Комисията счела, че трябва да получи необходимата информация по смисъла на член 11 от Регламент № 139/2004, тя не трябвало да изпраща обикновени искания за информация, тъй като такъв процедурен подход можело да се окаже незаконосъобразен. Ето защо поради твърде малкия брой получени отговори последните не трябвало да бъдат счети за годни да представляват мнението на всички участници на пазара или поне на всички участници на пазара, получили искане за информация. Поради това с получените от Комисията отговори в разглеждания случай не можело да се обоснове решението, забраняващо планираната концентрация.
- 370 На второ място, thyssenkrupp твърди, че в точка 956 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е счел, че съществува точен процент отговори на исканията за информация, позволяващ надеждно да се измери представителността на съответния пазар. По-специално, според thyssenkrupp няма значение, че процентът на получените отговори от страна на конкурентите е над или под „праг от 50 %“ от общия брой изпратени от Комисията искания за информация, тъй като такъв праг не съществува и тъй като броят на получените отговори в разглеждания случай е явно твърде малък.
- 371 Освен това според thyssenkrupp Общият съд е допуснал грешка, констатирайки в точка 956 от обжалваното съдебно решение невъзможността да се оспори надеждността на твърдението на Комисията, че прагът от 50 % отговори е надхвърлен.
- 372 Според Комисията доводите на thyssenkrupp са недопустими и при всички положения са неоснователни.

Съображения на Съда

- 373 Що се отнася до допустимостта на изтъкнатото от thyssenkrupp пето основание, трябва да се констатира, противно на твърденията на Комисията, че това основание — с което Общият съд е упрекван, от една страна, че не е разгледал седмото основание от жалбата в първоинстанционното производство и от друга страна, че е въвел праг, позволяващ надеждно да се измери представителността на съответния пазар — повдига правни въпроси и не може да се отхвърли като недопустимо.
- 374 Що се отнася до основателността, на първо място, на твърдението на thyssenkrupp, че Общият съд не се е произнесъл по седмото основание от жалбата в първоинстанционното производство, защото не го е разбрал правилно, следва да се приеме, че това твърдение почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 375 В самото начало трябва да се отбележи, че видно от жалбата в първоинстанционното производство, седмото основание, изтъкнато в същото производство, е озаглавено „Процедурна грешка, тъй като отговори на исканията за информация не са изискани“. Следователно то се отнася за евентуална процедурна грешка на Комисията.
- 376 От съдържанието на посоченото основание, по-специално от точки 197—199 от жалбата в първоинстанционното производство, също така е видно, че thyssenkrupp само критикува факта, че в разглеждания случай Комисията изпраща на участниците на съответния пазар

обикновени искания за информация и съответно не изисква от адресатите на тези искания да им отговорят, макар да разполага с правомощие да изисква отговори на своите искания за информация съгласно членове 11, 14 и 15 от Регламент № 139/2004. Ето защо, както следва от точка 198 от тази жалба, според thyssenkrupp извършеният от Комисията пазарен тест посредством получените отговори на въпросните искания е нищожен поради процедурна грешка, по-специално, защото се създадо положение, в което „половината или повече от запитаните лица не отговарят [на исканията за информация на Комисията] и това им се разминава без никаква принудителна мярка“.

- 377 В този контекст трябва да се констатира, че точка 947 от обжалваното съдебно решение отразява вярно доводите на thyssenkrupp, съдържащи се в точки 197—199 от жалбата в първоинстанционното производство.
- 378 В точки 950—955 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля твърдението на thyssenkrupp, че Комисията не е провела пазарните си тестове по подходящ от процедурна гледна точка начин.
- 379 Най-напред, след като в точка 950 от обжалваното съдебно решение припомня съдържанието на член 11, параграф 1 от Регламент № 139/2004, Общият съд правилно извършва разграничение между исканията за информация на Комисията според това дали са направени като обикновени искания, или с решение. В този контекст в точки 951 и 952 от посоченото решение Общият съд уточнява, че ако адресатите не предоставят исканата информация в определения срок, Комисията може, само когато исканията за информация са направени с решение, да наложи глоба на основание член 14, параграф 1, буква в) от Регламент № 139/2004 или периодична имуществена санкция на основание член 15, параграф 1, буква а) от последния.
- 380 По-нататък, в точки 953—955 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че в разглеждания случай Комисията посочва, че е изпратила обикновени искания за информация и системно е изпращала напомнания на адресатите, неотговорили в определения срок, а thyssenkrupp не оспорило това. Що се отнася до упрека на това дружество, че Комисията е трябвало да вземе решения въз основа на член 11, параграф 3 от Регламент № 139/2004 и след това евентуално да започне производства по налагане на глоби или периодични имуществени санкции във всеки случай на липса на отговор от участник на пазара, Общият съд счита, че такива искания за информация са несъвместими с изискването за бързина, което характеризира общата структура на Регламент № 139/2004 и задължава Комисията да съблюдава строги срокове за приемането на окончателното решение. Поради това, предвид широкото право на преценка, с което Комисията разполага при прилагането на членове 11, 14 и 15 от Регламент № 139/2004, тя не може да бъде упреквана, че отделно от напомнанията, които са изпратени на адресатите, неотговорили в определения срок, не е изисквала от всички или поне от достатъчен брой от тях да получи отговор на исканията си за информация по силата на тези членове.
- 381 Накрая, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, съдържащо се в точка 198 от жалбата в първоинстанционното производство — че „[а]ко до половината или повече от запитаните лица не отговарят и това им се разминава без никаква принудителна мярка, резултатът от допитването до участниците на пазара вече е нищожен от процедурна гледна точка“ — в точка 956 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че в разглеждания случай според Комисията средният процент отговори на релевантните въпросници, изпратени на

участниците на релевантните пазари, надхвърля 50 % и че този процент не може да се счете за недостатъчно представителен. Освен това Общият съд констатира, че thyssenkrupp не е успяло да докаже противното.

- 382 При това положение Общият съд не може да бъде упрекван, че не е разбрал правилно седмото основание от жалбата в първоинстанционното производство, нито че не се е произнесъл по него.
- 383 Що се отнася, на второ място, до твърдението на thyssenkrupp, че в точка 956 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно е счел, че съществува точен процент отговори на исканията за информация, позволяващ надеждно да се измери представителността на съответния пазар, трябва да се отбележи, че това твърдение също почива на погрешен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 384 Общият съд действително отбелязва „праг от 50 %“, когато констатира, че в разглеждания случай средният процент отговори на въпросниците надхвърля този процент.
- 385 Общият съд обаче отбелязва този праг, за да отговори на конкретното твърдение на thyssenkrupp, че Комисията не е трябвало да взема предвид отговорите на исканията за информация, получени от нея в хода на административното производство, тъй като 50 %, а дори и повече, от запитаните предприятия не отговорили на тези искания.
- 386 Всъщност по-специално от точка 197 от жалбата в първоинстанционното производство и точка 65 от писмената защита на thyssenkrupp в първоинстанционното производство е видно, че именно жалбоподателят в това производство, тоест посоченото дружество, сочи този процент пред Общия съд.
- 387 Това обстоятелство се потвърждава в точка 947 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд обобщава основните доводи на thyssenkrupp. От тази точка е видно, че според това дружество „при липса на упражнявана от Комисията принуда [...], за да получи липсващите отговори от запитаните участници, и предвид средния процент отговори под 50 %, както това следва от преписката, от получените отговори не е можело да се направи никакъв извод в спорното решение [на Комисията] по въпроса дали мнозинството клиенти или конкуренти споделят или не споделят някаква гледна точка“.
- 388 В този контекст трябва да се приеме, че в точка 956 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва този процент само за да отговори на твърдението на thyssenkrupp.
- 389 Следователно Общият съд не може да бъде упрекван, че е извел правило, според което, за да могат отговорите на обикновените искания за информация, изпратени на участниците на съответния пазар, да бъде взети предвид от Комисията при анализа от тази институция на дадена концентрация, е необходимо поне 50 % от адресатите на исканията да се отговорили.
- 390 Накрая, що се отнася до твърдението на thyssenkrupp, че в точка 956 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал погрешно невъзможността да се оспори надеждността на твърдението на Комисията, че прагът от 50 % отговори е надхвърлен в разглеждания случай, достатъчно е да се отбележи, че макар thyssenkrupp да оспорва тази твърдяна констатация, това дружество същевременно не оспорва, че средният процент отговори на релевантните въпросници, изпратени на участниците на пазарите, за които Комисията установява съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция — а

именно пазарите на ГПС за автомобилостроенето и на стоманата, предназначена за опаковане (БЛ, СЕХП и валцувана стомана) — действително е бил над прага от 50 %, както Общият съд отбелязва в точка 956 от обжалваното съдебно решение. При тези обстоятелства доводите на thyssenkrupp относно тази твърдяна констатация са неотносими.

- 391 При това положение петото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 392 Тъй като никое от основанията, изтъкнати от thyssenkrupp в подкрепа на жалбата му до Съда, не бе уважено, тя трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 393 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата до него е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. В съответствие с член 138, параграф 1 от този процедурен правилник, приложим по силата на член 184, параграф 1 от същия към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 394 В разглеждания случай, след като Комисията е поискала жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски, а той е загубил делото, същият трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда thyssenkrupp AG да заплати съдебните разноски.**

Подписи